KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 5.5.2021 r.
COM(2021) 223 final

2021/0114 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny

{SEC(2021) 182 final} - {SWD(2021) 99 final} - {SWD(2021) 100 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Unia Europejska (UE) jest ściśle powiązana z gospodarką światową. Przy handlu towarami i usługami o wartości 5 984 mld EUR w 2019 r.[1], jej udział w całkowitym handlu światowym wynosi 16,4 %. W rezultacie handel stanowi prawie 35 % produktu krajowego brutto (PKB) UE, a 35 mln miejsc pracy w UE zależy od wywozu. Przepływ produktów, usług i kapitału do UE i z UE przyczynia się do jej wzrostu gospodarczego poprzez zwiększanie jej konkurencyjności, tworzenie miejsc pracy, stymulowanie innowacji oraz otwieranie nowych rynków[2].

W 2017 r. UE-28 była miejscem przeznaczenia jednej trzeciej światowych inwestycji i siedzibą około 100 000 przedsiębiorstw należących do podmiotów zagranicznych[3]. Bezpośrednie inwestycje zagraniczne (BIZ) są pożądanym źródłem zatrudnienia (16 mln miejsc pracy[4]), wzrostu gospodarczego i konkurencyjności.

Silny, otwarty i konkurencyjny jednolity rynek umożliwia zarówno europejskim, jak i zagranicznym przedsiębiorstwom konkurowanie ze sobą na podstawie kryteriów merytorycznych, o ile zapewni się równe szanse na rynku wewnętrznym. W związku z tym w dniu 10 marca 2020 r. Komisja przedstawiła nową strategię przemysłową dla Europy[5], w której nakreślono drogę, aby umożliwić przemysłowi UE zajęcie wiodącej pozycji w zakresie dwojakiej transformacji – ekologicznej i cyfrowej opartej na konkurencji, otwartych rynkach, światowej klasy badaniach i technologii oraz na silnym jednolitym rynku. UE realizuje model otwartej strategicznej autonomii[6], kształtując system globalnego zarządzania gospodarczego i rozwijając obopólnie korzystne stosunki dwustronne, a jednocześnie chroniąc rynek wewnętrzny przed nieuczciwymi praktykami i nadużyciami. W komunikacie w sprawie przeglądu polityki handlowej przyjętym w dniu 18 lutego 2021 r. określono kierunek otwartej, zrównoważonej i asertywnej polityki handlowej opierającej się

---

1 Przewodnik statystyczny DG ds. Handlu, sierpień 2020 r., z wyłączeniem handlu wewnątrzunijnego; https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/may/tradoc_151348.pdf

2 Sprawozdanie Komisji z wdrażania strategii polityki handlowej „Handel z korzyścią dla wszystkich": kształtowanie nowoczesnej polityki handlowej w celu wykorzystania możliwości płynących z globalizacji, (COM(2017) 491 final).

3 Eurostat, statystyki dotyczące zagranicznych podmiotów zależnych, Foreign control of enterprises by economic activity and a selection of controlling countries (from 2008 onwards) [Zagraniczna kontrola przedsiębiorstw w podziale na rodzaje działalności gospodarczej i wybrane państwa kontrolne (od 2008 r.)] [fats_g1a_08]. Liczba 100 000 uwzględnia Zjednoczone Królestwo jako część UE-28. Ze wstępnych danych wynika, że w przypadku UE-27 liczba ta prawdopodobnie nie zmieni się znacząco. Szacuje się, że w 2018 r. 84 000 przedsiębiorstw w UE-27 było własnością podmiotów zagranicznych (z wyłączeniem Zjednoczonego Królestwa), natomiast w latach 2015–2017 w innych państwach UE-27 było około 18 000 przedsiębiorstw będących własnością Zjednoczonego Królestwa.

4 Dokument roboczy służb Komisji *Bezpośrednie inwestycje zagraniczne w UE* (SWD(2019) 108 final) będący następstwem komunikatu Komisji *Otwartość na bezpośrednie inwestycje zagraniczne przy jednoczesnej ochronie istotnych interesów* (z dnia 13 września 2017 r.).

5 Komunikat Komisji *Nowa strategia przemysłowa dla Europy* (COM(2020) 102 final), zaktualizowana w 2021 r. Zob. również Komunikat Komisji *Europejski system gospodarczy i finansowy: wspieranie otwartości, wytrzymałości i odporności* (COM(2021) 32).

6 Komunikat Komisji *Decydujący moment dla Europy: naprawa i przygotowanie na następną generację* (COM(2020) 456 final). Zob. również Komunikat Komisji *Europejski system gospodarczy i finansowy: wspieranie otwartości, wytrzymałości i odporności* (COM(2021) 32).

na otwartości jako wyborze strategicznym, a jednocześnie wyposażonej w narzędzia umożliwiające zwalczanie nieuczciwych praktyk handlowych[7].

Wydaje się, że w ostatnich latach subsydia zagraniczne w niektórych przypadkach miały zakłócający wpływ na rynek wewnętrzny UE, tworząc nierówne warunki konkurencji. Podczas gdy w dalszym ciągu ogólnie brakuje wiarygodnych danych na temat subsydiów przyznawanych przez państwa trzecie, rośnie liczba przypadków, w których wydaje się, że subsydia zagraniczne ułatwiły nabycie unijnych przedsiębiorstw, wpłynęły na decyzje inwestycyjne, zakłóciły handel usługami lub w inny sposób wpłynęły na zachowanie ich beneficjentów na rynku UE, ze szkodą dla konkurencji[8].

W tym kontekście subsydia zagraniczne mogą przybierać różne formy, np. nieoprocentowanych pożyczek, nieograniczonych gwarancji państwowych, zwolnień z podatku lub obniżek podatku w odniesieniu do inwestycji zagranicznych lub handlu zagranicznego lub też specjalnego finansowania państwowego. W wielu przypadkach byłyby one problematyczne, gdyby zostały przyznane przez państwa członkowskie UE i ocenione na podstawie unijnych zasad pomocy państwa.

Od 2017 r. UE aktywnie angażuje się w rozmowy trójstronne ze Stanami Zjednoczonymi i Japonią w celu poprawy wielostronnej współpracy w szeregu kluczowych obszarów. W czerwcu 2018 r. Rada Europejska upoważniła Komisję „do działania na rzecz modernizacji WTO poprzez realizację następujących celów: [...] zwiększenia znaczenia WTO i dostosowania jej do zmieniającego się świata oraz [...] wzmocnienia skuteczności organizacji”[9]. W styczniu 2020 r.[10] wysocy rangą przedstawiciele handlowi UE, USA i Japonii zgodzili się co do potrzeby wzmocnienia zasad Światowej Organizacji Handlu (WTO) dotyczących subsydiów przemysłowych. W tym kontekście UE zamierza rozpocząć prace nad opracowaniem zasad WTO w celu zwalczania szeregu zakłóceń konkurencji spowodowanych ingerencją państwa w gospodarkę, w tym subsydiów przemysłowych, zgodnie z załącznikiem do komunikatu w sprawie przeglądu polityki handlowej[11].

Biorąc pod uwagę wyzwanie, jakim jest znalezienie wielostronnego rozwiązania problemu subsydiów w rozsądnych ramach czasowych, Komisja zobowiązała się (w ramach nowej strategii przemysłowej dla Europy) do zbadania najlepszych sposobów wzmocnienia mechanizmów i narzędzi antysubsydyjnych UE[12]. W dniu 17 czerwca 2020 r. Komisja przyjęła białą księgę w sprawie subsydiów zagranicznych[13], aby zbadać tę kwestię, rozpocząć debatę publiczną i zaproponować możliwe rozwiązania. W białej księdze oraz, bardziej

---

7 Komunikat Komisji *Przegląd polityki handlowej – otwarta, zrównoważona i asertywna polityka handlowa* (COM(2021) 66 final).

8 W niedawnym sprawozdaniu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego stwierdzono, że niektóre subsydia przyznane przez państwo chińskie stanowiłyby pomoc państwa, gdyby przyznało je państwo członkowskie UE, i zauważono, że ta „różnica w podejściu do tej kwestii może zakłócać konkurencję na rynku wewnętrznym UE”; Europejski Trybunał Obrachunkowy, Reakcja UE na państwową strategię inwestycyjną Chin, Przegląd nr 03 (2020 r.); https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/RW20_03/RW_EU_response_to_China_EN.pdf

9 Dokument koncepcyjny Komisji Europejskiej w sprawie modernizacji WTO (wrzesień 2018 r.).

10 Wspólne oświadczenie przyjęte na posiedzeniu trójstronnym ministrów handlu Japonii, Stanów Zjednoczonych i Unii Europejskiej (Waszyngton, D.C., 14 stycznia 2020 r.).

11 Załącznik do komunikatu Komisji *Przegląd polityki handlowej – otwarta, zrównoważona i asertywna polityka handlowa* (COM(2021) 66 final).

12 Nowa strategia przemysłowa dla Europy (COM(2020) 102 final), zaktualizowana w 2021 r.

13 Biała księga w sprawie wyrównywania szans w związku z subsydiami zagranicznymi (COM(2020) 253 final).

szczegółowo, w pkt 2 sprawozdania z oceny skutków towarzyszącego niniejszemu wnioskowi opisano lukę prawną w unijnych przepisach dotyczących konkurencji, handlu i zamówień publicznych, która skutecznie uniemożliwia UE podejmowanie działań w sytuacji, gdy subsydia zagraniczne powodują zakłócenia na rynku wewnętrznym, w tym poprzez finansowanie koncentracji lub udzielanie zamówień publicznych.

W białej księdze zauważono, że podczas gdy przyznawanie wsparcia przez organy państw członkowskich podlega unijnej kontroli pomocy państwa, nie istnieje żaden porównywalny system w odniesieniu do wsparcia przyznawanego przez państwa niebędące członkami UE. Stawia to przedsiębiorstwa, które prowadzą działalność gospodarczą w UE bez subsydiów, w niekorzystnej sytuacji w stosunku do beneficjentów subsydiów zagranicznych.

W białej księdze zidentyfikowano ponadto problemy związane z dostępem podmiotów otrzymujących subsydia zagraniczne do finansowania unijnego, które to problemy mogą zakłócać konkurencję o fundusze UE. W ocenie skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi zauważono, że wszelkie środki unijne zwalczające skutki zakłóceń powodowanych przez subsydia zagraniczne w zamówieniach publicznych będą miały zastosowanie do wydatków z budżetu UE w ramach zarządzania dzielonego rozdzielanych zgodnie z procedurą zamówień publicznych. Zarządzanie bezpośrednie funduszami UE podlega przepisom rozporządzenia finansowego UE. Komisja zbada możliwość zaproponowania współprawodawcom zmian do rozporządzenia finansowego podczas kolejnego przeglądu, aby uwzględnić wpływ subsydiów zagranicznych. W zakresie, w jakim finansowanie unijne jest rozdzielane zgodnie z procedurą zamówień publicznych w ramach zarządzania dzielonego, ewentualne zakłócenia zostałyby wyeliminowane dzięki przepisom dotyczącym zamówień publicznych zawartym w niniejszym wniosku.

Niedawno kilka państw członkowskich przedstawiło sugestie mające na celu zwalczenie możliwych zakłóceń wynikających z subsydiów zagranicznych[14]. Ponadto niemiecka Komisja ds. Monopolu zaproponowała instrument zagranicznej pomocy państwa w celu zwalczania negatywnych skutków subsydiów zagranicznych na rynku wewnętrznym[15].

Współprawodawcy kilkakrotnie podnosili również kwestię subsydiów zagranicznych. Rada odniosła się do białej księgi Komisji w swoich konkluzjach z dnia 11 września 2020 r.[16],

---

[14] Niderlandy zasugerowały podejmowanie kroków wobec przedsiębiorstw otrzymujących subsydia zagraniczne lub mających nieuregulowaną pozycję dominującą na rynku poza UE, aby zapobiec potencjalnie zakłócającym zachowaniom;
https://www.permanentrepresentations.nl/documents/publications/2019/12/09/non-paper-on-level-playing-field.
Francja, Niemcy, Włochy i Polska wezwały do dostosowania unijnych reguł konkurencji, w szczególności do uwzględnienia możliwych zakłóceń powodowanych przez zagraniczne wsparcie państwa i chronione rynki;

https://g8fip1kplyr33r3krz5b97d1-wpengine.netdna-ssl.com/wp-content/uploads/2020/02/Letter-to-Vestager.pdf.

[15] XXIII dwuletnie sprawozdanie Komisji ds. Monopolu („Konkurencja 2020”);
https://www.monopolkommission.de/images/HG23/Main_Report_XXIII_Chinese_state_capitalism.pdf

[16] Rada Unii Europejskiej, Konkluzje w sprawie pogłębionego jednolitego rynku na rzecz silnej odbudowy i konkurencyjnej, zrównoważonej Europy (11 września 2020 r.);
https://www.consilium.europa.eu/media/45641/council-conclusions-on-a-deepened-single-market-for-a-strong-recovery-and-a-competitive-sustainable-europa.pdf

a w konkluzjach z posiedzenia w dniach 1–2 października 2020 r.[17] Rada Europejska wezwała do opracowania „dalszych instrumentów mających na celu przeciwdziałanie zakłócającemu wpływowi zagranicznych dotacji na jednolity rynek". W sprawozdaniu dotyczącym polityki konkurencji z lutego 2020 r.[18] Parlament Europejski wezwał Komisję, by „przeanalizowała możliwość dodania do prawa konkurencji UE filaru dającego Komisji odpowiednie narzędzia dochodzeniowe w przypadku przedsiębiorstw, które uznane zostaną za uczestniczące w działaniach »zakłócających«, gdyż otrzymują dotacje rządowe, lub za osiągające nadmierne zyski dzięki dominującej pozycji rynkowej w państwie pochodzenia". We wspólnym piśmie do wiceprzewodniczących Komisji Margrethe Vestager i Valdisa Dombrovskisa oraz komisarza Thierry'ego Bretona[19] grupa 41 posłów do Parlamentu Europejskiego wyraziła zdecydowane poparcie dla instrumentu mającego na celu rozwiązanie problemu „przedsiębiorstw z państw trzecich, które otrzymały znaczne wsparcie udzielone przez państwo".

W związku z tym, jak zapowiedziano w programie prac Komisji na lata 2020–2021, w niniejszym wniosku dotyczącym rozporządzenia przedstawiono cechy nowego narzędzia w celu wypełnienia luki regulacyjnej oraz zapewnienia równych szans na rynku wewnętrznym. W pkt 3.2.6 komunikatu w sprawie przeglądu polityki handlowej jest również mowa o zwiększeniu nacisku na wdrożenie i egzekwowanie oraz zapewnieniu równych szans.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Obecnie nie istnieją żadne szczególne przepisy UE służące zwalczaniu zakłócających skutków, jakie mogą wywoływać subsydia zagraniczne na rynku wewnętrznym. Chociaż UE posiada system kontroli pomocy państwa zapisany w art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), ma on zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy państwo członkowskie UE udziela wsparcia finansowego przedsiębiorstwu lub grupie przedsiębiorstw, co prowadzi do korzyści, która zakłóca konkurencję i wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Unijne przepisy antymonopolowe[20] zakazują porozumień lub praktyk uzgodnionych między przedsiębiorstwami, których celem lub skutkiem jest zakłócenie konkurencji na rynku wewnętrznym, oraz nadużywania pozycji dominującej przez przedsiębiorstwa, niezależnie od ich formy lub sposobu finansowania. W unijnych przepisach dotyczących połączeń[21] ustanowiono system uprzedniego zgłaszania i zatwierdzania koncentracji wiążących się ze stałą zmianą w zakresie kontroli przedsiębiorstw powyżej określonych unijnych progów obrotu, niezależnie od faktu, czy takie koncentracje mogą być finansowane z przyznanych subsydiów zagranicznych.

Niniejszy wniosek dotyczy zakłóceń na rynku wewnętrznym spowodowanych przez subsydia zagraniczne, które nie są objęte unijnymi przepisami dotyczącymi pomocy państwa, kontroli

---

[17] Nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej (1 i 2 października 2020 r.) – Konkluzje (2 października 2020 r.); https://www.consilium.europa.eu/media/45910/021020-euco-final-conclusions.pdf

[18] Parlament Europejski, Sprawozdanie w sprawie polityki konkurencji – sprawozdanie roczne za 2019 r. (A9-0022/2020; 25.2.2020) https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2020-0022_EN.pdf

[19] Pismo do ministrów telekomunikacji i handlu UE oraz komisarzy Thierry'ego Bretona, Margrethe Vestager i Valdisa Dombrovskisa (14.10.2020); https://reinhardbuetikofer.eu/2020/10/14/letter-to-eu-telecom-and-trade-ministers-and-to-european-commissioners-thierry-breton-margrethe-vestager-and-valdis-dombrovskis/

[20] Art. 101 i 102 TFUE.

[21] Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1).

połączeń ani przepisami antymonopolowymi. Uzupełnia on istniejące reguły konkurencji i jest z nimi w pełni spójny. Dotyczy on niekorzystnego wpływu zakłócających subsydiów zagranicznych w przypadku koncentracji i zamówień publicznych *ex ante*, nie ograniczając możliwości interwencji UE *ex post* w innych sytuacjach rynkowych, w tym w przypadku mniejszych koncentracji i postępowań o udzielenie zamówienia publicznego.

Wniosek jest w pełni spójny z unijnymi przepisami dotyczącymi zamówień publicznych. Dyrektywy UE w sprawie zamówień publicznych[22] dotyczą przetargów, których wartość ma przekraczać określoną kwotę. Mają one na celu zapewnienie konkurencyjnego, otwartego i dobrze uregulowanego rynku zamówień publicznych. Zapewniają również przedsiębiorstwom z UE dostęp do szybkiego i skutecznego przeglądu. Niniejszy wniosek dotyczy w szczególności zakłóceń, jakie mogą powodować subsydia zagraniczne w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego w UE. Stanowi zatem uzupełnienie istniejących przepisów.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest spójny z nową strategią przemysłową i przeglądem polityki handlowej, ponieważ przyczynia się do zapewnienia konkurencyjności i otwartej strategicznej autonomii UE poprzez wzmocnienie jej mechanizmów i narzędzi antysubsydyjnych. We wniosku uwzględniono również cele Europejskiego Zielonego Ładu. Będzie on stanowił spójne, skuteczne i proporcjonalne ramy zwalczania zakłóceń na rynku wewnętrznym, którym obecnie nie można zaradzić.

Niniejszy wniosek uzupełnia zmieniony wniosek w sprawie instrumentu dotyczącego udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym[23], którego celem jest zachęcanie partnerów handlowych do negocjowania z UE otwarcia ich rynków zamówień publicznych dla przedsiębiorstw unijnych. Celem przedstawionego przez Komisję wniosku w sprawie instrumentu dotyczącego udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym jest zwiększenie dostępu do rynków zamówień publicznych poza UE. Nie będzie on jednak służył zwalczaniu w procedurach udzielania zamówień na rynku wewnętrznym zakłóceń wynikających z subsydiów zagranicznych przyznanych przedsiębiorstwom uczestniczącym w unijnych rynkach zamówień publicznych[24].

Wniosek jest spójny z polityką handlową UE i uzupełnia istniejące instrumenty handlowe. Porozumienie WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych (porozumienie SCM) (na poziomie wielostronnym), dwustronne umowy o wolnym handlu i unijne rozporządzenie

---

[22] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE, Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65.
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE, Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243.
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji, Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1.

[23] Zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu towarów i usług z państw trzecich do rynku wewnętrznego Unii w zakresie zamówień publicznych oraz procedur wspierających negocjacje dotyczące dostępu unijnych towarów i usług do rynków zamówień publicznych państw trzecich (COM(2016) 34 final, 29 stycznia 2016 r.) Wniosek ten jest przedmiotem dyskusji w Radzie.

[24] Po wezwaniu przez Komisję i Radę Europejską w marcu 2019 r. do wznowienia dyskusji współprawodawcy prowadzą obecnie konstruktywne dyskusje na temat instrumentu dotyczącego udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym na podstawie zmienionego wniosku ustawodawczego Komisji z 2016 r.

antysubsydyjne[25] ograniczają w swoim zakresie stosowanie subsydiów i regulują działania, które można podjąć w celu przeciwdziałania skutkom tych subsydiów. Środki mające przeciwdziałać nieuczciwym praktykom zwykle przyjmują formę dodatkowych należności celnych przywozowych w celu wyeliminowania szkody wynikającej z subsydiowania udzielonego przez inne państwa WTO. Unijne przepisy antysubsydyjne odnoszą się jednak wyłącznie do szkody spowodowanej przywozem do UE towarów, które skorzystały z subsydiów zagranicznych. Na szczeblu międzynarodowym UE może wytoczyć powództwo przeciwko członkowi WTO w związku z naruszeniem porozumienia SCM, ale zakres porozumienia jest również ograniczony do handlu towarami. Układ ogólny WTO w sprawie handlu usługami (GATS) zawiera immanentny mandat do opracowania zasad w odniesieniu do subsydiów w obszarze handlu usługami, ale dotychczas nie opracowano żadnych takich zasad.

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie rozporządzenia w sprawie monitorowania BIZ[26], którego celem jest ustalanie prawdopodobnych skutków BIZ dla bezpieczeństwa i porządku publicznego poprzez rozważenie ich wpływu na infrastrukturę krytyczną, technologie krytyczne i nakłady krytyczne. Z drugiej strony niniejszy wniosek odnosi się w szczególności do kwestii zakłóceń równych szans spowodowanych przez objęte subsydiami zagranicznymi inwestycje na rynku wewnętrznym, w tym w strategiczne gałęzie przemysłu oraz krytyczne aktywa i technologie.

Wniosek jest zgodny z innymi instrumentami UE, w tym Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej.

Wniosek jest również spójny z ukierunkowaną i dostosowaną do potrzeb regulacją konkretnych sektorów, w tym sektora technologii morskich i sektora lotniczego[27].

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Proponowane rozporządzenie wprowadziłoby dyscyplinę w odniesieniu do subsydiów zagranicznych, które mają zakłócający wpływ na rynek wewnętrzny, w tym w sytuacjach, w których inwestor otrzymujący subsydia planuje nabyć przedsiębiorstwo w UE będące przedmiotem transakcji lub uczestniczyć w unijnym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. W art. 207 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określono, że zakres wspólnej polityki handlowej Unii obejmuje między innymi środki wprowadzane w przypadku subsydiów, „bezpośrednich inwestycji zagranicznych" oraz handlu towarami i usługami. W związku z tym proponowane rozporządzenie jest w dużej mierze objęte zakresem art. 207 ust. 2 TFUE, który przewiduje przyjęcie środków określających ramy realizacji wspólnej polityki handlowej.

Jednocześnie proponowane rozporządzenie może mieć zastosowanie również do niektórych działań prowadzonych przez podmiot mający już siedzibę w jednym państwie członkowskim

[25] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

[26] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii (Dz.U. L 79 I z 21.3.2019, s. 1).

[27] Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/1035 (które jednak nie ma zastosowania, ponieważ nie są spełnione warunki określone w art. 18), rozporządzeniem (WE) nr 1008/2008 oraz rozporządzeniem (UE) 2019/712.

w innym państwie członkowskim, takich jak nabycie innego podmiotu w innym państwie członkowskim lub udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w innym państwie członkowskim. W tym zakresie proponowane rozporządzenie może mieć wpływ na swobodę przedsiębiorczości oraz swobodny przepływ towarów i usług w Unii. W związku z tym wniosek powinien opierać się również na art. 114 TFUE, który przewiduje przyjęcie środków dotyczących zbliżenia środków państw członkowskich, których celem jest ustanowienie lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Chociaż dotychczas nie ma krajowych przepisów dotyczących subsydiów zagranicznych, kilka państw członkowskich[28] wskazało, że widzą potrzebę zwalczania zakłóceń powodowanych przez subsydia zagraniczne. Nie można wykluczyć, że w przypadku braku działań ze strony UE co najmniej kilka państw członkowskich może zdecydować się na przyjęcie przepisów krajowych. W związku z tym, a także w celu uniknięcia niepotrzebnych przeszkód, które mogłyby wynikać z rozbieżności między przepisami krajowymi, Komisja powinna zaproponować obowiązujące w całej UE przepisy dotyczące zakłócających subsydiów zagranicznych.

W związku z tym proponuje się, aby wniosek opierał się na art. 207 i 114 TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Polityka handlowa podlega wyłącznym kompetencjom UE. W związku z tym, gdyby wniosek opierał się wyłącznie na art. 207 TFUE, to instytucje Unii, a nie rządy państw członkowskich, mogłyby wprowadzić nowe przepisy dotyczące zakłócających subsydiów zagranicznych.

Z drugiej strony rynek wewnętrzny jest obszarem kompetencji dzielonych. W związku z tym w przypadku wniosku opartego na art. 114 TFUE państwa członkowskie mogą również stanowić prawo i przyjmować akty prawnie wiążące, chyba że cele wniosku można lepiej osiągnąć na szczeblu UE. Do tej pory żadne państwo członkowskie nie przyjęło przepisów krajowych w celu zwalczania potencjalnych zakłócających skutków subsydiów zagranicznych. Ponadto kilka państw członkowskich wezwało natomiast Komisję do przedstawienia projektu ustawodawczego w tej dziedzinie[29].

Cele wniosku nie mogą zostać osiągnięte przez państwa członkowskie działające samodzielnie. Subsydia zagraniczne powodują zakłócenia na rynku wewnętrznym, w tym w kontekście nabyć przedsiębiorstw w UE będących przedmiotem transakcji oraz zamówień publicznych. Sytuacja jest porównywalna z przyznawaną przez państwa członkowskie UE pomocą państwa, która z natury rzeczy ma wpływ na więcej niż jedno państwo członkowskie. Podobnie zakłócenia spowodowane przez subsydia zagraniczne mogą mieć wymiar unijny, wpływając na kilka państw członkowskich.

Zajęcie się kwestią zakłócających subsydiów zagranicznych na poziomie UE pozwala potencjalnym beneficjentom subsydiów zagranicznych poznać z wyprzedzeniem zasady, którymi Komisja będzie się kierowała, oceniając istnienie subsydiów zagranicznych i ewentualnych zakłóceń, które mogą one powodować. Gwarantuje to przewidywalność i zwiększa pewność prawa systemu we wszystkich państwach członkowskich.

- **Proporcjonalność**

Celem wniosku jest ochrona równych szans na rynku wewnętrznym, aby nie zakłócały go subsydia zagraniczne. Dlatego też skoncentrowano się na dwóch kwestiach: zidentyfikowaniu

[28] Między innymi Niderlandy, Francja, Niemcy, Polska i Włochy.
[29] Zob. na przykład wspomniane wyżej uwagi Niderlandów, Francji, Niemiec, Polski i Włoch.

zakłócających subsydiów zagranicznych i rozwiązaniu problemu spowodowanych przez nie zakłóceń.

W przypadku koncentracji i zamówień publicznych we wniosku opowiedziano się za systemem zgłoszeń *ex ante* w przypadku największych i potencjalnie najbardziej zakłócających spraw. Podejście *ex ante* zapewnia systematyczną identyfikację zakłócających subsydiów zagranicznych w sytuacjach o największym znaczeniu gospodarczym. W przypadku wszystkich innych sytuacji rynkowych, w tym mniejszych koncentracji i mniejszych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, takie subsydia podlegają procedurze z urzędu, dzięki której Komisja może skupić się na najistotniejszych sprawach. Na podstawie stosownych informacji rynkowych organ nadzorczy następnie oceni stopień zakłócenia. W każdym razie istnieje niewielkie ryzyko, że subsydia zagraniczne o wartości poniżej 5 mln EUR będą miały charakter zakłócający.

Środki kompensacyjne uwzględnione we wniosku opracowano na podstawie środków stosowanych w ramach unijnej kontroli pomocy państwa w celu zniwelowania zakłócającego wpływu pomocy państwa. Z uwagi na fakt, że potencjalnie zakłócający wpływ subsydiów zagranicznych na rynek wewnętrzny przypomina wpływ pomocy państwa, w zestawie środków zaradczych dotyczących pomocy państwa można znaleźć szereg środków pozwalających wyeliminować zakłócenia spowodowane przez subsydia zagraniczne. W przypadku koncentracji i postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na dużą skalę podejście *ex ante* zapewnia możliwość podjęcia decyzji dotyczących środków przed finalizacją transakcji, co daje pewność prawa uczestniczącym w tych transakcjach przedsiębiorstwom.

Środki uwzględnione we wniosku są proporcjonalne, ponieważ przyczyniają się do osiągnięcia ich zakładanego celu poprzez nałożenie obciążenia – w sposób ukierunkowany – wyłącznie na prowadzące działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym przedsiębiorstwa, które otrzymują subsydia zagraniczne. We wniosku na przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem nałożono wymóg współpracy, lecz koszty administracyjne będą rozsądne i proporcjonalne. Koszty będą wiązały się z zapewnieniem pewnych środków na przygotowanie zgłoszeń dotyczących przypadków subsydiowanych koncentracji lub postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na dużą skalę, na komunikację z Komisją oraz odpowiadanie na wnioski o przekazanie informacji.

- **Wybór instrumentu**

Zidentyfikowane problemy można rozwiązać wyłącznie za pomocą aktu ustawodawczego. Konieczne jest przyjęcie rozporządzenia, ponieważ jest ono bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich, ustanawia taki sam poziom praw i obowiązków dla podmiotów prywatnych i umożliwia jednolite i skuteczne stosowanie przepisów w całej UE. Instrument ten jest najodpowiedniejszy do zwalczania potencjalnych zakłóceń rynku wewnętrznego przez subsydia zagraniczne.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Komisja przeprowadziła szeroko zakrojone konsultacje[30] w sprawie wniosku:

- w dniu 17 czerwca 2020 r. przyjęła i opublikowała białą księgę w sprawie subsydiów zagranicznych, w następstwie czego rozpoczęto 14-tygodniowe konsultacje publiczne, które zakończyły się dnia 23 września 2020 r.[31];
- w dniu 6 października 2020 r. otworzyła konsultacje dla zainteresowanych stron dotyczące wstępnej oceny skutków nakreślającej możliwe warianty strategiczne, ich potencjalne skutki oraz inne elementy, które zostaną poddane ocenie w szczegółowym sprawozdaniu z oceny skutków;
- w okresie od października 2020 r. do stycznia 2021 r. zorganizowała szereg dwustronnych ukierunkowanych konsultacji z przedstawicielami najważniejszych zainteresowanych stron[32]; oraz
- przeprowadziła zorganizowany dialog z państwami członkowskimi, w szczególności za pośrednictwem grup roboczych Rady i grupy ekspertów ds. zamówień publicznych, a dwustronne i wielostronne sesje wymiany informacji oraz konferencje posłużyły jako podstawa do opracowania wariantów strategicznych.

Ogólnie rzecz biorąc, w konsultacjach publicznych okazano silne poparcie dla podjęcia działania mającego na celu zwalczanie zakłócających subsydiów zagranicznych na rynku wewnętrznym. Niemal wszyscy respondenci, którzy przekazali informacje zwrotne na temat wstępnej oceny skutków, wyrazili poparcie dla działań ustawodawczych na szczeblu UE, które ewentualne mogłyby zostać uzupełnione przepisami międzynarodowymi.

Odpowiedzi otrzymane w wyniku konsultacji dotyczących białej księgi były bardzo istotne dla opracowania wniosku. Niemal wszystkie zainteresowane strony z UE, w tym państwa członkowskie, wyraziły zadowolenie z inicjatywy i zgodziły się co do potrzeby podjęcia działania. Większości zainteresowanych stron odpowiadał zakres podejścia nakreślony w białej księdze, lecz podkreśliły one potrzebę zapewnienia proporcjonalnego środka, który nie pozwoliłby na zahamowanie inwestycji zagranicznych – obawę tę podzielały również zainteresowane strony spoza UE. Wielu respondentów zwróciło uwagę na potrzebę odniesienia się do kwestii braku przejrzystości subsydiów zagranicznych.

Aby zwalczać zakłócające subsydia zagraniczne przy jednoczesnym ograniczeniu do minimum obciążenia administracyjnego spoczywającego na przedsiębiorstwach i organach publicznych, proponuje się ustanowienie stosunkowo wysokich progów powodujących obowiązek zgłoszenia subsydiowanych koncentracji i postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, aby wychwycić jedynie te subsydia, które mogą mieć potencjalnie skutek najbardziej zakłócający. Komisja może prowadzić sprawy poniżej tych progów z własnej inicjatywy. Podobnie, aby zwiększyć pewność prawa dla przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą w UE, proponuje się ustalenie poziomu minimalnego, poniżej

[30] Szczegółowy przegląd wyników tych konsultacji przedstawiono w załącznikach 2 i 6 do oceny skutków.
[31] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12621-Addressing-distortions-caused-by-foreign-subsidies
[32] https://ec.europa.eu/competition/international/overview/foreign_subsidies.html

którego istnieje niewielkie prawdopodobieństwo, że subsydia zagraniczne spowodują zakłócenia na rynku wewnętrznym. Sytuacja ta wpłynie pozytywnie w szczególności na MŚP. Z uwagi na liczne wnioski dotyczące spójnego stosowania tego instrumentu proponuje się, aby to Komisja był odpowiedzialna za egzekwowanie rozporządzenia.

Ponadto informacje zwrotne uzyskane w toku ukierunkowanych konsultacji wykorzystano do ustalenia przykładowych rodzajów subsydiów, sektorów, na które subsydia wywierają wpływ, oraz konkretnych zakłócających skutków. Kwestie te omówiono w ocenie skutków i wykorzystano podczas opracowywania wniosku.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Niniejszej inicjatywie towarzyszy ocena skutków. Oprócz tego Komisja przeprowadziła w 2020 r. kilka konsultacji (zob. powyżej). Za dodatkowe źródło informacji do przeprowadzenia oceny skutków posłużyły wewnętrzne badania gospodarcze Wspólnego Centrum Badawczego. Z państwami członkowskimi skonsultowano się podczas kilku spotkań grup roboczych Rady ds. konkurencji i zamówień publicznych, a także podczas spotkań grup ekspertów. Do opracowania instrumentu wykorzystano ponadto szereg stanowisk negocjacyjnych państw członkowskich dotyczących subsydiów zagranicznych[33] oraz kilka sprawozdań i badań[34].

- **Ocena skutków**

Rada ds. Kontroli Regulacyjnej działająca przy Komisji przyjrzała się ocenie skutków, na której opiera się wniosek, i dnia 5 marca 2021 r. wydała na jej temat pozytywną opinię z zastrzeżeniami. W załączniku 1 do oceny skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi zawarto opinię Rady, jej zalecenia oraz wyjaśnienie, w jaki sposób zostały one uwzględnione. W załączniku 3 do oceny skutków przedstawiono przegląd podmiotów, na które niniejszy wniosek wywrze wpływ, oraz opisano, w jaki sposób.

Komisja zbadała różne warianty strategiczne pozwalające osiągnąć ogólny cel inicjatywy, tj. zapewnienie równych szans na rynku wewnętrznym dla przedsiębiorstw, które otrzymują subsydia zagraniczne, oraz dla przedsiębiorstw, które tych subsydiów nie otrzymują:

WARIANT 1: brak działań (*status quo*);

WARIANT 2: wydanie wytycznych dotyczących informacji na temat wsparcia publicznego, które należy przedłożyć podczas zgłaszania nabycia;

WARIANT 3: zmiana obowiązującego prawodawstwa oraz

WARIANT 4: opracowanie nowego instrumentu prawnego na poziomie UE z uwzględnieniem rozwiązań alternatywnych w odniesieniu do różnych parametrów.

W sprawozdaniu ze wstępnej oceny skutków zaproponowano piąty wariant, który obejmował zmianę przepisów międzynarodowych. W sprawozdaniu z oceny skutków takiego piątego

[33] Zob. przypis 15.

[34] XXIII dwuletnie sprawozdanie Komisji ds. Monopolu („Konkurencja 2020”); https://www.monopolkommission.de/images/HG23/Main_Report_XXIII_Chinese_state_capitalism.pdf Mercator Institute for China Studies (MERICS), *Made in China 2025: The making of a high-tech superpower and consequences for industrial countries*, MERICS Papers on China No 2 (grudzień 2016 r.); https://merics.org/sites/default/files/2020-04/Made%20in%20China%202025.pdf

wariantu już nie zawarto, a zamiast tego jego elementy merytoryczne włączono do scenariusza podstawowego, ponieważ Komisja w każdym wypadku podejmie taką inicjatywę polityczną, która będzie polegała na wspieraniu rozwoju przepisów międzynarodowych mających zwalczać negatywny wpływ subsydiów. Warianty 2 i 3 odrzucono na etapie początkowym ze względu na niskie prawdopodobieństwo skuteczności. W związku z tym bardziej szczegółowo rozważono jedynie wariant 4.

W ramach wariantu 4 przedstawiono szereg rozwiązań alternatywnych, które poddano analizie. Rozwiązania te dotyczyły następujących parametrów:

(i) podejścia opartego na rozpoznaniu sprawy;

(ii) poziomu kwalifikacji;

(iii) progu, poniżej którego subsydia zagraniczne nie byłyby uznawane za zakłócające;

(iv) kryteriów oceny;

(v) testu bilansującego pozwalającego uwzględnić skutki pozytywne i negatywne; oraz

(vi) środków kompensacyjnych.

Na podstawie oceny skutków wariantu 4 podwarianty dotyczące wymienionych powyżej parametrów połączono ze sobą w taki sposób, aby utworzyć możliwe pakiety strategiczne w odniesieniu do wszystkich trzech obszarów, w których można zaobserwować zakłócające subsydia, tj. koncentracji, postępowań o udzielenie zamówienia publicznego oraz innych sytuacji rynkowych.

Wariant preferowany w odniesieniu do każdego z tych obszarów można przedstawić jako trzypoziomowe narzędzie dochodzeniowe składające się z następujących elementów:

- składnik 1: narzędzie dochodzeniowe oparte na zgłoszeniach do stosowania w odniesieniu do koncentracji, w których przypadku obrót przedsiębiorstw w UE będących przedmiotem transakcji przekracza 500 mln EUR, a zagraniczny wkład finansowy przekracza 50 mln EUR;
- składnik 2: narzędzie dochodzeniowe oparte na zgłoszeniach do stosowania w przypadku ofert w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, w których przypadku wartość zamówienia opiewa na kwotę wyższą niż 250 mln EUR; oraz
- składnik 3: narzędzie dochodzeniowe z urzędu do stosowania we wszystkich innych sytuacjach rynkowych oraz w przypadku koncentracji i postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, które nie przekraczają progów określonych w odniesieniu do składników 1 i 2.

Proponuje się, aby to Komisja była organem odpowiedzialnym za egzekwowanie rozporządzenia. Uznaje się, że w przypadku subsydiów zagranicznych o wartości poniżej 5 mln EUR istnieje niewielkie ryzyko, że będą miały charakter zakłócający.

Wariant preferowany w dużej mierze odpowiada podejściu przedstawionemu w białej księdze, lecz można wskazać dwa główne wyjątki[35]:

- podczas gdy w białej księdze przewidziano, że państwa członkowskie będą kontrolowały postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, we wniosku opowiedziano się za egzekwowaniem wszystkich składników na poziomie UE. Zmiana ta stanowi odpowiedź na powszechne obawy zainteresowanych stron w kwestii tego, że nowy instrument dotyczący subsydiów zagranicznych mógłby być stosowany w państwach członkowskich w sposób niespójny i powodować nadmierne obciążenie dla organów krajowych[36]; oraz
- wariant preferowany zawiera więcej szczegółowych informacji niż biała księga, w szczególności w odniesieniu do progów powodujących obowiązek zgłoszenia oraz progu, poniżej którego subsydia zagraniczne byłyby uważane za niezakłócające rynku wewnętrznego. Ustanowienie takich progów stanowiłoby również odpowiedź na powszechne obawy zainteresowanych stron dotyczące obciążenia administracyjnego, a progi te są zgodne z informacjami zwrotnymi otrzymanymi od kilku zainteresowanych stron[37], zgodnie z którymi próg, poniżej którego subsydia uznaje się za niezakłócające, powinien być wyższy niż 200 000 EUR w okresie trzech lat, jak początkowo zaproponowano.

Zgłoszenie *ex ante* w przypadku największych i potencjalnie najbardziej zakłócających spraw zapewni systematyczną identyfikację zakłócających subsydiów zagranicznych w sytuacjach o największym znaczeniu gospodarczym. W przypadku wszystkich innych sytuacji rynkowych (w tym mniejszych koncentracji i mniejszych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego) zakłócające subsydia zagraniczne byłyby wykrywane w trybie procedury z urzędu. Dzięki takiemu podejściu organ nadzorczy może skoncentrować się na najważniejszych sprawach. Wariant preferowany zapewnia również skuteczny zestaw środków kompensacyjnych, aby rozwiązać problem zakłóceń spowodowanych przez subsydia zagraniczne.

Oczekuje się, że korzyści wynikające z wariantu preferowanego będą obejmować równe szanse na rynku wewnętrznym dla przedsiębiorstw, które otrzymują subsydia zagraniczne, oraz dla przedsiębiorstw, które tych subsydiów nie otrzymują. Pozwoli to zwiększyć konkurencyjność tej drugiej grupy przedsiębiorstw. Przedsiębiorstwa, w szczególności te, które otrzymują subsydia zagraniczne, być może będą musiały ponieść pewne koszty administracyjne na etapie przygotowywania zgłoszeń lub odpowiadania na wnioski o przekazanie informacji. Koszty te są jednak rozsądne i proporcjonalne.

Szczegółowe objaśnienia dotyczące wpływu wariantu strategicznego na różne kategorie zainteresowanych stron przedstawiono w załączniku 3 do oceny skutków. W miarę możliwości ocena ta ma charakter zarówno jakościowy, jak i ilościowy. Biorąc pod uwagę

[35] Podczas gdy niektóre zainteresowane strony wyraziły wątpliwości dotyczące podejścia przedstawionego w białej księdze, większość zainteresowanych stron z UE (państwa członkowskie i inne zainteresowane strony) oraz pewne zainteresowane strony spoza UE wyraziły poparcie dla tej inicjatywy (zob. uwagi, o których mowa w załącznikach 2 i 6 do oceny skutków).

[36] Zob. np. zawarte w załącznikach 2 i 6 uwagi dotyczące oceny skutków przekazane przez Niderlandy, Europejskie Forum ds. Usług (European Services Forum, ESF), Europejskie Stowarzyszenie Branży Półprzewodników (European Semiconductor Industry Association, ESIA), Grupę Ekspertów Rządowych ds. Zamówień Publicznych oraz inne zainteresowane strony.

[37] Np. od Republiki Czeskiej, Polski, Europejskiego Okrągłego Stołu ds. Przemysłu, Konfederacji Przemysłu Duńskiego, Bundesverband der Deutschen Industrie, Eurometaux.

wysoki próg, poniżej którego subsydia zostałyby uznane za niezakłócające rynku wewnętrznego, oraz wysokie proponowane progi powodujące obowiązek zgłoszenia w przypadku transakcji w ramach subsydiowanych koncentracji i zamówień publicznych, przedmiotowa inicjatywa nie spowoduje nałożenia dodatkowego obciążenia na MŚP. Obciążenie Komisji związane z realizacją tej inicjatywy jest rozsądne (głównie przesunięcia w ramach istniejących stanowisk pracy lub utworzenie nowych stanowisk pracy) w świetle korzyści dla gospodarki.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wniosek nie jest związany z programem sprawności i wydajności regulacyjnej, ponieważ dotyczy obszaru, w którym obecnie nie obowiązują żadne przepisy unijne (ani krajowe).

Biorąc pod uwagę wysokie progi powodujące obowiązek zgłoszenia w przypadku transakcji w ramach subsydiowanych koncentracji i zamówień publicznych, w niniejszym wniosku określono środki, które będą miały zastosowanie przede wszystkim do beneficjentów dużych subsydiów zagranicznych, w których przypadku istnieje również największe prawdopodobieństwo, że będą miały charakter zakłócający. Dzięki temu możliwe będzie ograniczenie obciążenia administracyjnego dla przedsiębiorstw i organów publicznych. Co więcej, dzięki temu, że proponowane progi powodujące obowiązek zgłoszenia są wysokie, MŚP nie odczują wpływu dodatkowego obciążenia administracyjnego wskutek powstania obowiązku przekazywania zgłoszeń.

Niwelując zakłócające skutki subsydiów zagranicznych na rynku wewnętrznym, wniosek przyczyni się do utworzenia równych szans dla przedsiębiorstw, które otrzymują subsydia zagraniczne, oraz dla przedsiębiorstw, które tych subsydiów nie otrzymują, tym samym zwiększając konkurencyjność przedsiębiorstw w UE. Biorąc pod uwagę ograniczone obciążenie administracyjne dla przedsiębiorstw oraz jasne ramy, które zostają ustanowione we wniosku, ryzyko negatywnego wpływu nowego instrumentu na wymianę handlową i przepływy inwestycyjne uznaje się za niewielkie. Oprócz ryzyka wynikającego z obciążenia administracyjnego nowy instrument może przyczynić się do zmniejszenia liczby koncentracji poprzez uniemożliwianie koncentracji subsydiowanych. Skutek ten jest jednak zamierzony i powinien zostać skompensowany przez korzyści wynikające z przywrócenia niezakłóconych sygnałów cenowych i wycen przedsiębiorstw, jak również poprzez ułatwianie koncentracji, które uprzednio były utrudnione.

Wniosek jest dostosowany do potrzeb internetu i odpowiedni zarówno w odniesieniu do środowiska fizycznego, jak i otoczenia cyfrowego.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek jest zgodny z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej i zapewnia poszanowanie wolności prowadzenia działalności gospodarczej. Wprowadzenie nowego instrumentu prawnego w celu zwalczania zakłócających subsydiów zagranicznych podlega wymogowi zapewnienia pełnego poszanowania praw podstawowych do sprawiedliwego procesu i dobrej administracji.

W ramach działań Komisji na podstawie instrumentu prawnego jej uprawnienia do przeprowadzania dochodzenia będą objęte wszystkimi prawami do sprawiedliwego procesu, takimi jak prawo do uzasadnionej decyzji oraz dostęp do kontroli sądowej, w tym do możliwości zakwestionowania środków dotyczących egzekwowania przepisów i stosowania sankcji. Prawa te mają zastosowanie w przypadku procedur administracyjnych.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Aby jak najskuteczniej osiągnąć cele omawianej inicjatywy, konieczne jest sfinansowanie szeregu działań na szczeblu Komisji, w tym przesunięć w ramach istniejących stanowisk pracy lub utworzenia nowych stanowisk pracy odpowiadających ok. 145 ekwiwalentom pełnego czasu pracy[38]. Wydatki z tytułu zasobów ludzkich w okresie 2021-2027 wyniosą ok 80,490 mln EUR. Zgodnie z przewidywaniami inne koszty administracyjne wyniosą 0,800 mln EUR w tym okresie. Wydatki operacyjne, które zostaną przeznaczone na sfinansowanie niezbędnej infrastruktury informatycznej, badań i konsultacji mających zapewnić skuteczne egzekwowanie instrumentu, wyniosą ok. 7,825 mln EUR. Decyzje dotyczące rozwoju technologii informacyjnej i zamówień publicznych będą podlegały zatwierdzeniu przez Radę Komisji Europejskiej ds. Technologii Informacyjnej i Cyberbezpieczeństwa. Na inne środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne przeznaczono w budżecie ok. 1,225 mln EUR.

Łączne wydatki administracyjne z tytułu realizacji założeń wniosku w okresie 2021–2027 wyniosą zatem 90,340 mln EUR, a część z nich zostanie sfinansowana w ramach Programu na rzecz jednolitego rynku. Finansowanie zostanie wykorzystane do wsparcia działań dochodzeniowych i z zakresu egzekwowania przepisów, działań monitorujących i badań rynku. Posłuży ono również do wsparcia regularnych przeglądów przepisów szczegółowych, oceny rozporządzenia oraz bieżącej oceny skuteczności i wydajności wprowadzonych środków. Szczegółowy przegląd związanych z tym kosztów znajduje się w ocenie skutków finansowych regulacji związanej z tą inicjatywą.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Monitorowanie i ocena stanowią ważny element wniosku. Monitorowanie będzie miało charakter stały i będzie opierało się na celach operacyjnych i wskaźnikach szczegółowych. Regularne i stałe monitorowanie będzie obejmowało następujące główne aspekty:

(i) liczbę zakłócających subsydiów zagranicznych (na podstawie spraw); oraz

(ii) skuteczność nałożonych środków kompensacyjnych.

Ponadto Komisja może monitorować zmiany w zakresie zakłócających subsydiów zagranicznych w kontekście badania rynku.

Monitorowanie skuteczności i wydajności wniosku będzie odbywało się przy użyciu ustalonych wcześniej wskaźników w celu określenia, czy istnieje konieczność wprowadzenia dodatkowych przepisów (np. w odniesieniu do egzekwowania), aby zagwarantować, że subsydia zagraniczne nie będą już zakłócać rynku wewnętrznego. W związku z tym skutki interwencji zostaną przeanalizowane w kontekście oceny i w razie potrzeby uruchomiona zostanie klauzula przeglądowa, która pozwoli Komisji na zastosowanie odpowiednich środków, w tym przedstawienie wniosków ustawodawczych.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W rozdziale 1 zawarto przepisy ogólne, w tym przedmiot i zakres rozporządzenia (art. 1). Określono w nim, w jakich sytuacjach stwierdza się występowanie subsydiów zagranicznych (art. 2), jakie warunki muszą zostać spełnione, aby subsydia te uznać za zakłócające rynek

[38] Zob. również ocena skutków (załącznik III pkt 2).

wewnętrzny (art. 3), a także jakie rodzaje subsydiów są obarczone największym ryzykiem wystąpienia skutku zakłócającego (art. 4). Opisano w nim również test bilansujący, który przeprowadza Komisja (art. 5) przed nałożeniem jakichkolwiek środków kompensacyjnych, a także możliwe rodzaje środków kompensacyjnych i zobowiązań (art. 6).

W rozdziale 2 uregulowano kwestię przeglądu subsydiów z urzędu. Mówiąc dokładniej, stwierdzono w nim, że Komisja może, z własnej inicjatywy, zbadać informacje dotyczące domniemanych zakłócających subsydiów zagranicznych pochodzące z dowolnych źródeł (art. 7) w ramach wstępnego przeglądu (art. 8) lub w kontekście szczegółowego dochodzenia (art. 9). Następnie ustanowiono przepisy dotyczące różnych narzędzi, które można wykorzystać w kontekście procedur objętych zakresem rozporządzenia, do których należą nakładane przez Komisję środki tymczasowe (art. 10) i wnioski Komisji o przekazanie informacji (art. 11). Ponadto Komisja będzie mogła przeprowadzać kontrole na miejscu w Unii (art. 12) i poza jej granicami (art. 13). W przypadku braku współpracy ze strony zainteresowanego przedsiębiorstwa Komisja będzie mogła podjąć decyzję na podstawie dostępnych faktów (art. 14). Może ona nakładać grzywny i okresowe kary pieniężne (art. 15) za naruszenia proceduralne, takie jak np. dostarczenie niepoprawnych, niepełnych lub wprowadzających w błąd informacji w kontekście dochodzenia, oraz za niestosowanie się do decyzji Komisji nakładających środki kompensacyjne lub tymczasowe lub za niewywiązywanie się z zobowiązań. Może również cofnąć poprzednią decyzję i podjąć nową (art. 16), jeżeli zainteresowane przedsiębiorstwo działa sprzecznie z zobowiązaniami lub wydaje się, że poprzednią decyzję oparto na niepełnych, niepoprawnych lub wprowadzających w błąd informacjach.

W rozdziale 3 zawarto przepisy szczegółowe dotyczące koncentracji. Określono w nim w szczególności warunki, jakie muszą zostać spełnione, aby subsydia zagraniczne w przypadku koncentracji można było uznać za zakłócające rynek wewnętrzny (art. 17), przedstawiono definicję koncentracji (art. 18) oraz wskazano sytuacje, w których należy zgłosić koncentrację (art. 19). Przedstawiono bardziej szczegółowe informacje na temat obowiązku zgłoszenia poprzez zdefiniowanie pojęcia kontroli (art. 20) oraz wyjaśniono, w jaki sposób należy obliczać obrót (art. 21) oraz poziom wkładu finansowego (art. 22). Wskazano sytuacje, w których koncentrację należy zawiesić, oraz odpowiednie terminy (art. 23). Doprecyzowano, które przepisy proceduralne określone w rozdziale 2 mają zastosowanie do zgłoszonych koncentracji na etapie wstępnego przeglądu i szczegółowego dochodzenia, dostosowane do szczególnych cech systemu zgłaszania (art. 24). Grzywny i okresowe kary pieniężne (art. 25) określone w rozdziale 2 mają zastosowanie również do zgłoszonych koncentracji, przy czym istnieje także możliwość nałożenia ich w przypadku zgłoszenia zawierającego niepoprawne lub wprowadzające w błąd informacje lub w przypadku braku zgłoszenia lub niezastosowania się do obowiązku zawieszenia lub decyzji zakazującej koncentracji.

W rozdziale 4 zawarto przepisy szczegółowe dotyczące postępowań o udzielenie zamówienia publicznego. Określono w nim w szczególności warunki, jakie muszą zostać spełnione, aby subsydia zagraniczne w przypadku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego można było uznać za zakłócające rynek wewnętrzny (art. 26), ustanowiono progi powodujące obowiązek zgłoszenia (art. 27) oraz wskazano sytuacje, w których zgłoszenie w kontekście takiego postępowania ma charakter obowiązkowy (art. 28). Sprecyzowano w nim, które przepisy proceduralne przewidziane w rozdziale 2 mają zastosowanie do zgłoszonego wkładu finansowego w ramach postępowań o udzielenie zamówienia publicznego oraz terminy wszczęcia i zakończenia szczegółowego dochodzenia (art. 29). Opisano w nim rodzaje decyzji, jakie może przyjąć Komisja (art. 30) oraz przypadki, w których należy zawiesić

udzielanie zamówień potencjalnie subsydiowanym oferentom uczestniczącym w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego (art. 31). Ponadto przewidziano w nim, że można nałożyć grzywny i okresowe kary pieniężne, jak określono w rozdziale 2, przy czym istnieje także możliwość nałożenia ich w przypadku zgłoszenia zawierającego niepoprawne lub wprowadzające w błąd informacje lub w przypadku braku zgłoszenia (art. 32).

Rozdział 5 zawiera wspólne przepisy proceduralne. Opisano w nim związek między przeglądem z urzędu, zgłoszeniem koncentracji i zgłoszeniem dotyczącym zamówienia publicznego (art. 33). Przewidziano w nim możliwość zainicjowania badania rynku (art. 34) i określono terminy przedawnienia (art. 35). Przewidziano w nim również obowiązek publikowania decyzji przyjętych na podstawie rozporządzenia (art. 36) oraz określono, do kogo powinny być skierowane takie decyzje (art. 37). Kilka przepisów służy ustanowieniu gwarancji proceduralnych przed Komisją, w szczególności prawa do obrony (art. 38) i ochrony tajemnicy zawodowej (art. 39).

W rozdziale 6 opisano związek między rozporządzeniem a innymi instrumentami prawnymi (art. 40).

W rozdziale 7 określono dalsze przepisy ogólne, takie jak procedura komitetowa dotycząca decyzji (art. 41), a także możliwość przyjmowania przepisów wykonawczych (art. 42 i 43) i aktów delegowanych (art. 44) zgodnie z przepisami szczegółowymi w zakresie przekazywania uprawnień (art. 45). Ponadto przewidziano przepis dotyczący przeglądu rozporządzenia (art. 46). Ponadto w rozporządzeniu zawarto pewne przepisy przejściowe (art. 47) oraz określono jego termin wejścia w życie i datę rozpoczęcia stosowania (art. 48).

2021/0114 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 i 207,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[1],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Silny, otwarty i konkurencyjny rynek wewnętrzny umożliwia zarówno europejskim, jak i zagranicznym przedsiębiorstwom konkurowanie ze sobą na podstawie kryteriów merytorycznych. Unia korzysta z zaawansowanego i skutecznego systemu kontroli pomocy państwa, mającego na celu zapewnienie uczciwych warunków wszystkim przedsiębiorstwom prowadzącym działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym. Wspomniany system kontroli pomocy państwa zapobiega przyznawaniu przez państwa członkowskie pomocy państwa, która powoduje nadmierne zakłócenie konkurencji na rynku wewnętrznym.

(2) Jednocześnie przedsiębiorstwa mogą otrzymywać subsydia od państw trzecich, które dostarczają funduszy publicznych wykorzystywanych następnie na przykład do finansowania działalności gospodarczej na rynku wewnętrznym w dowolnym sektorze gospodarki, w tym udziału w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego lub nabywania przedsiębiorstw, w tym przedsiębiorstw posiadających aktywa strategiczne, takie jak infrastruktura krytyczna i technologie innowacyjne. Obecnie subsydia takie nie podlegają unijnym zasadom pomocy państwa.

(3) Subsydia zagraniczne mogą zakłócać rynek wewnętrzny i wpływać negatywnie na równe szanse różnych rodzajów działalności gospodarczej w Unii. Sytuacja taka może wystąpić w szczególności w kontekście koncentracji związanych ze zmianą kontroli nad przedsiębiorstwami unijnymi, jeżeli koncentracje takie są w pełni lub częściowo finansowane z subsydiów zagranicznych, lub jeżeli przedsiębiorstwom korzystającym z subsydiów zagranicznych udziela się zamówień publicznych w Unii.

(4) Żaden z obowiązujących instrumentów unijnych nie odnosi się do zakłóceń wywoływanych przez subsydia zagraniczne. Instrumenty ochrony handlu umożliwiają Komisji podejmowanie działań w przypadku przywozu subsydiowanych towarów do Unii, ale nie w sytuacji, gdy subsydia zagraniczne przybierają formę subsydiowanych

[1] Dz.U. C z , s. .

inwestycji ani gdy dotyczą usług i przepływów finansowych. Na podstawie Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych Unia ma możliwość uruchamiania mechanizmów rozstrzygania międzypaństwowych sporów dotyczących niektórych subsydiów zagranicznych przyznawanych przez członków WTO i ograniczających się do towarów.

(5) W związku z tym konieczne jest uzupełnienie obowiązujących instrumentów unijnych o nowe narzędzie, aby skutecznie zwalczać zakłócenia na rynku wewnętrznym powodowane subsydiami zagranicznymi oraz zapewnić równe szanse. W szczególności nowe narzędzie uzupełnia unijne zasady pomocy państwa, które dotyczą zakłóceń na rynku wewnętrznym wywoływanych przez subsydia państw członkowskich.

(6) Należy ustanowić zasady i procedury badania subsydiów zagranicznych, które faktycznie lub potencjalnie zakłócają rynek wewnętrzny, i w stosownych przypadkach skompensować te zakłócenia. Subsydia zagraniczne mogą zakłócać rynek wewnętrzny, jeżeli przedsiębiorstwo korzystające z subsydium zagranicznego prowadzi działalność gospodarczą w Unii. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem ustanowić przepisy dotyczące wszystkich przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą w Unii. Biorąc pod uwagę znaczenie działalności gospodarczej wykonywanej przez MŚP oraz ich wkład w realizację głównych unijnych celów politycznych, szczególną uwagę zwraca się na wpływ niniejszego rozporządzenia na te przedsiębiorstwa.

(7) Aby zapewnić równe szanse na całym rynku wewnętrznym oraz spójność w stosowaniu niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna być jedynym organem właściwym do stosowania niniejszego rozporządzenia. Komisja powinna być uprawniona do zbadania z własnej inicjatywy każdego subsydium zagranicznego w stopniu, w jakim wchodzi ono w zakres niniejszego rozporządzenia, w dowolnym sektorze gospodarki, opierając się na informacjach ze wszystkich dostępnych źródeł. W celu zapewnienia skutecznej kontroli, w szczególnym przypadku dużych koncentracji (połączenia i nabycia) oraz postępowań o udzielenie zamówienia publicznego powyżej określonych progów, Komisja powinna być uprawniona do przeprowadzania przeglądu subsydiów zagranicznych na podstawie wcześniejszego zgłoszenia przekazanego jej przez przedsiębiorstwo.

(8) W kontekście niniejszego rozporządzenia subsydium zagraniczne należy rozumieć jako interwencję, która spełnia łącznie trzy warunki.

(9) Powinien istnieć wkład finansowy wniesiony, bezpośrednio lub pośrednio, przez organy publiczne państwa trzeciego. Wkład finansowy może być przyznany za pośrednictwem podmiotów publicznych lub prywatnych. To, czy podmiot publiczny wnosi wkład finansowy, należy ustalić indywidualnie dla każdego przypadku z należytym uwzględnieniem takich elementów jak cechy danego podmiotu oraz środowisko prawne i gospodarcze panujące w państwie, w którym podmiot ten prowadzi działalność, w tym roli rządu w gospodarce. Wkłady finansowe mogą być również przekazywane za pośrednictwem podmiotu prywatnego, jeżeli jego działania można powiązać z państwem trzecim.

(10) Taki wkład finansowy powinien przynosić korzyść przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym. Wkład finansowy, który przynosi korzyść podmiotowi prowadzącemu działalność pozagospodarczą, nie stanowi subsydium zagranicznego. Istnienie korzyści należy ustalić na podstawie porównawczych poziomów odniesienia, takich jak praktyka inwestycyjna inwestorów

prywatnych, stawki za finansowanie uzyskiwane na rynku, porównywalne traktowanie podatkowe bądź odpowiednie wynagrodzenie za dany towar lub usługę. Jeżeli nie ma bezpośrednio porównywalnych poziomów odniesienia, można dostosować istniejące poziomy odniesienia lub określić alternatywne poziomy odniesienia na podstawie ogólnie przyjętych metod oceny.

(11) Korzyść powinna być przyznana pojedynczemu przedsiębiorstwu lub branży bądź kilku przedsiębiorstwom lub branżom. Korzyść może być ustanowiona prawnie lub faktycznie.

(12) Po ustaleniu istnienia subsydium zagranicznego Komisja powinna ocenić, czy subsydium zagraniczne powoduje zakłócenia na rynku wewnętrznym. W przeciwieństwie do pomocy państwa przyznawanej przez państwo członkowskie, subsydia zagraniczne nie są co do zasady zabronione. Subsydia w formie finansowania eksportu mogą być powodem szczególnych obaw ze względu na ich zakłócające skutki. Nie dotyczy to sytuacji, w których takie finansowanie jest przyznawane zgodnie z Porozumieniem OECD w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. Komisja powinna ocenić indywidualnie dla każdego przypadku, czy subsydium zagraniczne powoduje zakłócenia na rynku wewnętrznym.

(13) Brak przejrzystości w kwestii wielu subsydiów zagranicznych oraz złożoność rzeczywistej sytuacji handlowej może utrudniać jednoznaczne zidentyfikowanie lub ilościowe określenie wpływu konkretnego subsydium zagranicznego na rynek wewnętrzny. Aby ustalić występowanie zakłócenia, konieczne wydaje się zatem wykorzystanie niewyczerpującego zbioru wskaźników. Oceniając zakres, w jakim subsydium zagraniczne może poprawić pozycję konkurencyjną zainteresowanego przedsiębiorstwa, a tym samym faktycznie lub potencjalnie wywrzeć negatywny wpływ na konkurencję na rynku wewnętrznym, Komisja może uwzględnić pewne wskaźniki, w tym między innymi kwotę i charakter subsydium, cel i warunki związane z subsydium zagranicznym, a także jego wykorzystanie na rynku wewnętrznym.

(14) Stosując te wskaźniki, Komisja może wziąć pod uwagę różne elementy, takie jak wielkość subsydium w ujęciu bezwzględnym lub w odniesieniu do wielkości rynku lub do wartości inwestycji. Na przykład koncentracja, w kontekście której subsydium zagraniczne pokrywa znaczną część ceny zakupu przedmiotu transakcji, prawdopodobnie będzie miała zakłócający charakter. Podobnie subsydia zagraniczne pokrywające zasadniczą część szacunkowej wartości zamówienia, które ma być udzielone w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, prawdopodobnie spowodują zakłócenia. Wydaje się, że jeżeli subsydium zagraniczne jest przyznawane z przeznaczeniem na koszty operacyjne, jest bardziej prawdopodobne, że spowoduje ono zakłócenia niż jeżeli jest przyznawane z przeznaczeniem na koszty inwestycyjne. Można uznać, że subsydia na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw powodują mniejsze prawdopodobieństwo zakłóceń niż subsydia zagraniczne dla dużych przedsiębiorstw. Ponadto należy wziąć pod uwagę cechy rynku, a w szczególności konkurencyjne warunki na rynku, takie jak bariery wejścia. Subsydia zagraniczne powodujące nadwyżkę mocy produkcyjnych poprzez utrzymywanie nieekonomicznych aktywów lub poprzez zachęcanie do inwestowania w zwiększanie mocy produkcyjnych, które w przeciwnym przypadku nie zostałyby wytworzone, prawdopodobnie będą wywoływać zakłócenia. Prawdopodobieństwo zakłóceń jest mniejsze w przypadku subsydium zagranicznego dla beneficjenta, który wykazuje niski poziom działalności na rynku wewnętrznym, mierzony na przykład wielkością obrotów osiąganych w Unii, niż w przypadku subsydium zagranicznego dla beneficjenta, który prowadzi bardziej znaczącą działalność na rynku

wewnętrznym. Ponadto w przypadku subsydiów zagranicznych o wartości nieprzekraczającej 5 mln EUR co do zasady należy uznać za mało prawdopodobne, aby zakłócały one rynek wewnętrzny w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

(15) Podobnie jak niektóre rodzaje pomocy państwa pewne kategorie subsydiów zagranicznych, takie jak nieograniczone gwarancje, również mogą powodować zakłócenia na rynku wewnętrznym ze względu na swój charakter. Kategorie te nie powinny wymagać szczegółowej oceny na podstawie wskaźników. W każdym przypadku przedsiębiorstwo mogłoby wykazać, że dane subsydium zagraniczne nie zakłóciłoby rynku wewnętrznego w szczególnych okolicznościach danej sprawy.

(16) Komisja powinna wziąć pod uwagę pozytywne skutki subsydium zagranicznego dla rozwoju odnośnej subsydiowanej działalności gospodarczej. Komisja powinna porównać te pozytywne skutki z negatywnymi skutkami subsydium zagranicznego pod względem zakłócenia na rynku wewnętrznym w celu określenia, w stosownych przypadkach, odpowiedniego środka kompensacyjnego lub zaakceptowania zobowiązań. Zestawienie to może również prowadzić do wniosku, że nie należy nakładać żadnych środków kompensacyjnych. Istnieje mniejsze prawdopodobieństwo, że kategorie subsydiów zagranicznych uznanych za potencjalnie zakłócające rynek wewnętrzny będą miały bardziej pozytywne niż negatywne skutki.

(17) Jeżeli Komisja bada subsydium zagraniczne z własnej inicjatywy, powinna być uprawniona do nałożenia na przedsiębiorstwo środków kompensacyjnych, aby rozwiązać problem wszelkich zakłóceń wywołanych na rynku wewnętrznym przez subsydium zagraniczne. Środki kompensacyjne powinny być proporcjonalne i odpowiednie do rozwiązania problemu danego zakłócenia. Powinny one obejmować środki o charakterze behawioralnym bądź strukturalnym lub zwrot subsydium zagranicznego.

(18) Zainteresowane przedsiębiorstwo powinno móc proponować przyjęcie na siebie zobowiązań w celu rozwiązania problemu zakłócenia spowodowanego subsydium zagranicznym. Jeżeli Komisja uzna, że zaproponowane zobowiązania w pełni i skutecznie rozwiązują problem zakłócenia, może je zaakceptować i uczynić wiążącymi w drodze decyzji.

(19) Zainteresowane przedsiębiorstwo może zaproponować zwrot subsydium wraz z odpowiednimi odsetkami. Komisja powinna zaakceptować zwrot zaproponowany jako zobowiązanie, jeżeli może stwierdzić, że zwrot ten w pełni rozwiązuje problem zakłócenia, jest realizowany w sposób przejrzysty i skuteczny w praktyce, jednocześnie biorąc pod uwagę ryzyko obejścia celów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

(20) O ile zainteresowane przedsiębiorstwa nie zaproponują zobowiązań, które w pełni i skutecznie rozwiązywałyby problem zidentyfikowanego zakłócenia, Komisja powinna być uprawniona do zakazania koncentracji lub udzielenia zamówienia publicznego przed jego wystąpieniem. Jeżeli koncentracja została już przeprowadzona, w szczególności w przypadkach, gdy nie było wymagane wcześniejsze zgłoszenie, ponieważ nie osiągnięto progów powodujących obowiązek zgłoszenia, zakłócenie może być jednak na tyle znaczące, że nie można rozwiązać spowodowanego nim problemu za pomocą środków o charakterze behawioralnym lub strukturalnym ani poprzez zwrot subsydium. W takich sytuacjach Komisja może zadecydować o rozwiązaniu problemu zakłócenia poprzez nakazanie zainteresowanym przedsiębiorstwom rozwiązania koncentracji.

(21) Komisja powinna być uprawniona do badania z własnej inicjatywy wszelkich informacji na temat subsydiów zagranicznych. W tym celu konieczne jest ustanowienie procedury obejmującej dwa etapy, a mianowicie wstępny przegląd i szczegółowe dochodzenie.

(22) Komisja powinna otrzymać stosowne uprawnienia dochodzeniowe umożliwiające zgromadzenie wszystkich niezbędnych informacji. W związku z tym powinna być uprawniona do zażądania informacji od każdego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw w dowolnym momencie przeprowadzania procedury. Ponadto Komisja powinna dysponować uprawnieniem do nałożenia grzywien i okresowych kar pieniężnych w związku z niedostarczeniem w terminie żądanych informacji lub dostarczeniem niepełnych, niepoprawnych lub wprowadzających w błąd informacji. Komisja mogłaby również kierować pytania do państw członkowskich lub do państw trzecich. Co więcej, Komisja powinna mieć uprawnienia do przeprowadzania wizyt informacyjnych w unijnych siedzibach przedsiębiorstwa lub, za zgodą przedsiębiorstwa i określonego państwa trzeciego, w siedzibach przedsiębiorstwa w państwie trzecim. Komisja powinna być także uprawniona do podejmowania decyzji na podstawie dostępnych faktów, w przypadku gdy dane przedsiębiorstwo nie współpracuje.

(23) Ponadto, jeżeli zachodzi konieczność natychmiastowego przywrócenia konkurencji na rynku wewnętrznym i niedopuszczenia do powstania nieodwracalnych szkód, Komisja powinna dysponować uprawnieniami do przyjęcia środków tymczasowych.

(24) We wszystkich przypadkach, w których w wyniku wstępnego przeglądu Komisja dysponuje wystarczającymi przesłankami wskazującymi na istnienie subsydium zagranicznego zakłócającego rynek wewnętrzny, Komisja powinna posiadać uprawnienia do wszczęcia szczegółowego dochodzenia mającego na celu zgromadzenie dodatkowych informacji istotnych dla oceny tego subsydium zagranicznego oraz umożliwienie zainteresowanym stronom wykonania ich prawa do obrony.

(25) Komisja powinna zamknąć szczegółowe dochodzenie, przyjmując decyzję.

(26) Komisja powinna dysponować odpowiednimi instrumentami, aby zapewnić skuteczność zobowiązań i środków kompensacyjnych. Jeżeli zainteresowane przedsiębiorstwo nie zastosuje się do decyzji nakładającej zobowiązania, decyzji nakładającej środki kompensacyjne lub decyzji nakazującej zastosowanie środków tymczasowych, Komisja powinna być uprawniona do nałożenia grzywien i okresowych kar pieniężnych.

(27) Aby zapewnić prawidłowe i skuteczne stosowanie niniejszego rozporządzenia, Komisji należy nadać uprawnienia do cofnięcia decyzji i przyjęcia nowej, jeżeli decyzja została przyjęta na podstawie niepełnych, niepoprawnych lub wprowadzających w błąd informacji lub jeżeli przedsiębiorstwo działa niezgodnie ze swoimi zobowiązaniami lub nałożonymi środkami kompensacyjnymi.

(28) Biorąc pod uwagę potencjalnie znaczący wpływ koncentracji na rynek wewnętrzny, Komisja powinna posiadać uprawnienia do zbadania, po otrzymaniu zgłoszenia, informacji na temat zagranicznego wkładu finansowego w kontekście proponowanej koncentracji. Przedsiębiorstwom nie należy zezwalać na przeprowadzenie koncentracji przed zakończeniem przeglądu przez Komisję.

(29) To badanie wykonywane przez Komisję powinno przebiegać zgodnie z tą samą procedurą, co badanie, w którym subsydium zagraniczne jest poddawane przeglądowi

z inicjatywy Komisji, z zastrzeżeniem dostosowań odzwierciedlających specyfikę koncentracji.

(30) Niezbędne jest zachowanie równowagi między skuteczną ochroną rynku wewnętrznego a koniecznością ograniczenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw podlegających niniejszemu rozporządzeniu. W związku z tym obowiązkowi uprzedniego zgłoszenia powinny podlegać jedynie koncentracje spełniające łącznie określone w niniejszym rozporządzeniu progi oparte na wielkości obrotu w Unii i wysokości subsydium.

(31) Poniżej progów powodujących obowiązek zgłoszenia Komisja może żądać zgłoszenia potencjalnie subsydiowanych koncentracji, które nie zostały jeszcze wykonane, lub zgłoszenia potencjalnie subsydiowanych ofert przed udzieleniem zamówienia publicznego, jeżeli uzna, że koncentracja lub oferta wymagałyby przeglądu *ex ante* ze względu na ich wpływ w Unii. Komisja powinna mieć również możliwość przeprowadzenia z własnej inicjatywy przeglądu już wykonanych koncentracji lub udzielonych zamówień publicznych.

(32) Przeprowadzając przegląd koncentracji, ocenę, czy występuje zakłócenie na rynku wewnętrznym, należy ograniczyć do danej koncentracji i uwzględnić w niej jedynie subsydia zagraniczne przyznane w ciągu trzech lat poprzedzających koncentrację.

(33) Konieczność rozwiązania kwestii zakłócających subsydiów zagranicznych jest szczególnie istotna w przypadku zamówień publicznych, biorąc pod uwagę ich znaczenie gospodarcze na rynku wewnętrznym oraz fakt, że są one finansowane ze środków podatników. Komisja powinna posiadać uprawnienia, aby po otrzymaniu zgłoszenia przed udzieleniem zamówienia publicznego lub koncesji mogła zbadać informacje na temat zagranicznego wkładu finansowego na rzecz uczestniczących przedsiębiorstw w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Uprzednie zgłoszenia powinny być obowiązkowe powyżej progu określonego w niniejszym rozporządzeniu w celu uwzględnienia przypadków istotnych pod względem gospodarczym przy jednoczesnej minimalizacji obciążenia administracyjnego i bez utrudniania udziału MŚP w zamówieniach publicznych. Wspomniany obowiązek uprzedniego zgłoszenia powyżej pewnego progu powinien mieć zastosowanie również do grup wykonawców, o których mowa w art. 26 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE[2], art. 19 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE[3] oraz art. 37 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE[4]. Powinien mieć on zastosowanie także do głównych podwykonawców i głównych dostawców przedsiębiorstwa.

(34) Jeżeli zagraniczny wkład finansowy został zgłoszony w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, ocena powinna ograniczać się do tego postępowania.

---

[2] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1).

[3] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE, Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65.

[4] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

(35) Należy zapewnić przestrzeganie zasad regulujących zamówienia publiczne, w szczególności zasady proporcjonalności, niedyskryminacji, równego traktowania i przejrzystości, w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw uczestniczących w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, niezależnie od dochodzeń wszczętych i toczących się na podstawie niniejszego rozporządzenia.

(36) Subsydia zagraniczne umożliwiające przedsiębiorstwu złożenie nadmiernie korzystnej oferty w odniesieniu do danych robót budowlanych, dostaw lub usług, należy uznać za faktycznie lub potencjalnie powodujące zakłócenia w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Zakłócenia te należy zatem oceniać na podstawie niewyczerpującego zbioru wskaźników opisanych w motywach 13 i 14, jak również na podstawie pojęcia nadmiernie korzystnej oferty. Wskaźniki powinny pozwolić na ustalenie sposobu, w jaki subsydium zagraniczne zakłóca konkurencję poprzez poprawę pozycji konkurencyjnej przedsiębiorstwa i umożliwienie mu złożenia nadmiernie korzystnej oferty. Przedsiębiorstwom należy zapewnić możliwość wykazania, że oferta nie jest nadmiernie korzystna, w tym poprzez przedstawienie elementów, o których mowa w art. 69 ust. 2 dyrektywy 2014/24/UE. Zakaz udzielenia zamówienia powinien mieć zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy nie można uzasadnić korzystnego charakteru oferty korzystającej z subsydiów zagranicznych, oferta ta zostałaby wybrana, a przedsiębiorstwo składające ofertę nie zaproponowało zobowiązań uznanych za odpowiednie i wystarczające do pełnego i skutecznego rozwiązania problemu zakłócenia.

(37) Biorąc pod uwagę charakter mechanizmu przeglądu *ex ante* dotyczącego koncentracji i udzielania zamówień publicznych oraz konieczność istnienia pewności prawa w odniesieniu do tych konkretnych transakcji, koncentracja ani oferta złożona w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego zgłoszone i ocenione zgodnie ze stosownymi procedurami nie mogą być ponownie poddane przeglądowi przez Komisję z jej własnej inicjatywy. Wkłady finansowe, o których Komisja została poinformowana w drodze procedury zgłaszania, mogą być jednak istotne również niezależnie od koncentracji czy zamówienia publicznego. W celu zgromadzenia informacji na temat subsydiów zagranicznych, Komisja powinna mieć możliwość wszczynania dochodzeń dotyczących danych sektorów gospodarki, konkretnych rodzajów działalności gospodarczej lub wykorzystania określonych zagranicznych instrumentów subsydyjnych.

(38) Z tych samych względów należy przewidzieć okresy przedawnienia obowiązujące przy nakładaniu grzywien i okresowych kar pieniężnych oraz ich egzekwowaniu.

(39) W interesie przejrzystości i pewności prawa właściwe jest publikowanie w całości albo w formie streszczenia wszystkich decyzji przyjętych przez Komisję.

(40) Komisja przy publikowaniu swoich decyzji powinna przestrzegać przepisów dotyczących tajemnicy zawodowej, w tym ochrony wszelkich poufnych informacji, tajemnic handlowych i danych osobowych, zgodnie z art. 339 Traktatu.

(41) W przypadkach gdy wydaje się, że informacje oznaczone przez przedsiębiorstwo jako poufne lub stanowiące tajemnicę handlowa nie są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, odpowiednim jest posiadanie mechanizmu umożliwiającego Komisji zdecydowanie, w jakim zakresie takie informacje można ujawnić. We wszelkich takich decyzjach o odrzuceniu wniosków o uznanie informacji za poufną należy wskazać okres, po którego zakończeniu informacje zostaną ujawnione, tak aby respondent mógł skorzystać z dostępnej ochrony prawnej, w tym ze środków tymczasowych.

(42) Przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw, których dotyczy dochodzenie prowadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia, powinny mieć możliwość przedstawienia uwag. W celu zapewnienia ochrony prawa zainteresowanych przedsiębiorstw do obrony istotne jest, aby tajemnica handlowa podlegała ochronie.

(43) Wykonanie niniejszego rozporządzenia przez Unię powinno być zgodne z prawem Unii, Porozumieniem ustanawiającym Światową Organizację Handlu oraz spójne ze zobowiązaniami podjętymi w ramach innych umów handlowych i inwestycyjnych, których stronami są Unia lub państwa członkowskie.

(44) Ograniczenia art. 34, 49, 56 i 63 Traktatu mogą być uzasadnione koniecznością uniknięcia nieuczciwej konkurencji, pod warunkiem że takie ograniczenia, podobnie jak inne ograniczenia podstawowych wolności, są zgodne z ogólnymi zasadami prawa Unii, takimi jak proporcjonalność, pewność prawa i prawa podstawowe.

(45) Wykonanie niniejszego rozporządzenia może pokrywać się z zasadami sektorowymi, w szczególności w dziedzinie transportu morskiego i lotniczego. Konieczne jest zatem wyjaśnienie związku między niniejszym rozporządzeniem a instrumentami sektorowymi odnoszącymi się do subsydiów zagranicznych, a mianowicie rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1035[5]; rozporządzeniem Rady (EWG) nr 4057/86[6] i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/712[7].

(46) W przypadku gdy Komisja przyjmuje decyzję po zakończeniu szczegółowego dochodzenia, przed podjęciem decyzji państwa członkowskie powinny być odpowiednio zaangażowane w procedurę doradczą zgodnie z art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[8]. Wybór tej procedury jest uzasadniony, biorąc pod uwagę rolę państw członkowskich w zakresie konkurencji i instrumentów pomocy państwa, które również mają na celu wyrównanie szans na rynku wewnętrznym.

(47) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze zgodnie z art. 291 Traktatu. Wspomniane uprawnienia należy wykonywać w celu określenia formy i treści zgłoszeń koncentracji oraz wkładów finansowych w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, szczegółów ujawnienia, formy i treści wymogów w zakresie przejrzystości, obliczania terminów, warunków oraz terminów wypełnienia zobowiązań, a także szczegółowych zasad dotyczących kroków proceduralnych odnoszących się do dochodzeń w sprawie postępowań o udzielenie

---

5 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1035 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed szkodliwymi praktykami cenowymi dotyczącymi statków (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 1).

6 Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4057/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie nieuczciwych praktyk cenowych w transporcie morskim (Dz.U. L 378 z 31.12.1986, s. 14).

7 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/712 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie ochrony konkurencji w transporcie lotniczym oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 868/2004 (Dz.U. L 123 z 10.5.2019, s. 4).

8 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

zamówienia publicznego. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

(48) Aby zapewnić równe szanse na rynku wewnętrznym również w perspektywie długoterminowej, z myślą o zapewnieniu odpowiedniego uwzględnienia spraw poddawanych dochodzeniu zarówno w trybie zgłoszeń, jak i z urzędu, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do zmiany progów powodujących obowiązek zgłoszenia koncentracji oraz postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, zwalniania niektórych kategorii przedsiębiorstw z obowiązku zgłoszenia na podstawie niniejszego rozporządzenia, a także zmiany terminów przeprowadzania wstępnego przeglądu i szczegółowego dochodzenia w sprawie zgłoszonych koncentracji lub zgłoszonych wkładów finansowych w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia publicznego. W odniesieniu do wkładów finansowych w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia publicznego uprawnienia do przyjmowania takich aktów powinny być wykonywane w sposób uwzględniający interesy MŚP. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa[9]. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te powinny otrzymywać wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji powinni móc systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

(49) W przypadku gdy koncentracja podlega zgłoszeniu na podstawie niniejszego rozporządzenia, wkład finansowy na rzecz dowolnej ze stron koncentracji przyznany w ciągu trzech lat przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia powinien wchodzić w zakres niniejszego rozporządzenia. W kontekście postępowania o udzielenie zamówienia publicznego niniejsze rozporządzenie należy stosować również do wkładu finansowego przyznanego przedsiębiorstwu w ciągu trzech lat poprzedzających datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1: PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1) W niniejszym rozporządzeniu określono zasady i procedury badania subsydiów zagranicznych, które wywołują zakłócenia na rynku wewnętrznym, oraz

[9] Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską z dnia 13 kwietnia 2016 r. sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

kompensowania takich zakłóceń. Zakłócenia takie mogą powstać w odniesieniu do każdego rodzaju działalności gospodarczej, a w szczególności w przypadku koncentracji i postępowań o udzielenie zamówienia publicznego.

2) Niniejsze rozporządzenie odnosi się do subsydiów zagranicznych przyznanych przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym. Przedsiębiorstwo przejmujące kontrolę nad przedsiębiorstwem mającym siedzibę w Unii lub przedsiębiorstwem uczestniczącym w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego bądź łączące się z takim przedsiębiorstwem uznaje się za prowadzące działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym.

Artykuł 2

Istnienie subsydium zagranicznego

1) Do celów niniejszego rozporządzenia przyjmuje się, że subsydium zagraniczne istnieje w przypadku gdy państwo trzecie wnosi wkład finansowy, który przynosi korzyść przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym i który jest ograniczony prawnie lub faktycznie do pojedynczego przedsiębiorstwa lub branży, lub do kilku przedsiębiorstw lub branż.

2) Do celów niniejszego rozporządzenia,

a) wkład finansowy obejmuje:

(ii) przeniesienie funduszy lub zobowiązań, np. zastrzyki kapitałowe, dotacje, pożyczki, gwarancje kredytowe, zachęty podatkowe, kompensata strat z działalności operacyjnej, rekompensata za obciążenia finansowe nałożone przez organy publiczne, umorzenie długu, zamiana długu na udziały w kapitale własnym lub zmiana harmonogramu spłat;

(ii) utratę należnego dochodu lub

(iii) dostawę towarów lub usług lub zakup towarów i usług;

b) wkład finansowy przekazany przez państwo trzecie obejmuje wkład finansowy wniesiony przez:

(i) instytucje rządowe na szczeblu centralnym oraz organy rządowe na wszystkich pozostałych szczeblach;

(ii) zagraniczne podmioty publiczne, których działania można powiązać z państwem trzecim, uwzględniając takie elementy jak cechy danego podmiotu oraz środowisko prawne i gospodarcze panujące w państwie, w którym podmiot ten prowadzi działalność, w tym rolę rządu w gospodarce; lub

(iii) dowolny podmiot prywatny, którego działania można powiązać z państwem trzecim, biorąc pod uwagę wszystkie istotne okoliczności.

Artykuł 3

Zakłócenia na rynku wewnętrznym

1) Zakłócenie na rynku wewnętrznym uważa się za istniejące, jeżeli subsydium zagraniczne może poprawić pozycję konkurencyjną zainteresowanego

przedsiębiorstwa na rynku wewnętrznym i jeżeli wskutek tego faktycznie lub potencjalnie negatywnie wpływa na konkurencję na rynku wewnętrznym. Istnienie zakłóceń na rynku wewnętrznym określa się na podstawie wskaźników, które mogą obejmować:

a) kwotę subsydium;

b) charakter subsydium;

c) sytuację przedsiębiorstwa oraz sytuację na odnośnych rynkach;

d) poziom działalności gospodarczej zainteresowanego przedsiębiorstwa na rynku wewnętrznym;

e) cel i warunki związane z subsydium zagranicznym, a także jego wykorzystanie na rynku wewnętrznym.

2) Spowodowanie zakłócenia na rynku wewnętrznym przez subsydium zagraniczne jest mało prawdopodobne, jeżeli jego całkowita kwota nie przekracza 5 mln EUR w ciągu dowolnego okresu trzech kolejnych lat obrotowych.

Artykuł 4

Kategorie subsydiów zagranicznych, które mogą najbardziej zakłócić rynek wewnętrzny

W przypadku subsydium zagranicznego należącego do którejkolwiek z poniższych kategorii prawdopodobieństwo wywołania zakłócenia na rynku wewnętrznym jest największe:

1) subsydium zagraniczne przyznane przedsiębiorstwu znajdującemu się w trudnej sytuacji, tj. przedsiębiorstwu, które bez jakiegokolwiek subsydium prawdopodobnie zakończy działalność w krótkim lub średnim okresie, chyba że istnieje plan restrukturyzacji, który może doprowadzić do długoterminowej rentowności tego przedsiębiorstwa i obejmuje istotny wkład własny ze strony przedsiębiorstwa;

2) subsydium zagraniczne w formie nieograniczonej gwarancji na pokrycie długów lub należności przedsiębiorstwa, to znaczy bez żadnych ograniczeń co do kwoty lub czasu trwania takiej gwarancji;

3) subsydium zagraniczne bezpośrednio ułatwiające koncentrację;

4) subsydium zagraniczne umożliwiające przedsiębiorstwu złożenie nadmiernie korzystnej oferty, na podstawie której zostałoby mu udzielone zamówienie publiczne.

Artykuł 5

Test bilansujący

1) W uzasadnionych przypadkach Komisja porównuje negatywne skutki subsydiów zagranicznych pod względem zakłócenia na rynku wewnętrznym z pozytywnymi skutkami dla rozwoju danej działalności gospodarczej.

2) Podejmując decyzję o tym, czy nałożyć środki kompensacyjne czy też przyjąć zobowiązania przedsiębiorstwa, Komisja waży negatywne i pozytywne skutki, a także charakter i poziom tych środków kompensacyjnych lub zobowiązań.

Artykuł 6

Zobowiązania i środki kompensacyjne

1) Aby rozwiązać problem zakłócenia na rynku wewnętrznym faktycznie lub potencjalnie spowodowanego przez subsydium zagraniczne, Komisja może nałożyć środki kompensacyjne. Zainteresowane przedsiębiorstwo może również zaproponować zobowiązania.

2) Zobowiązania lub środki kompensacyjne muszą w pełni i skutecznie rozwiązywać problem zakłócenia na rynku wewnętrznym spowodowanego przez subsydium zagraniczne.

3) Zobowiązania lub środki kompensacyjne mogą polegać na:

   a) zaproponowaniu dostępu, na uczciwych i niedyskryminujących warunkach, do infrastruktury, która została nabyta lub jest wspierana za pomocą zakłócających subsydiów zagranicznych, chyba że taki uczciwy i niedyskryminujący dostęp jest już przewidziany w ustawodawstwie obowiązującym w Unii;

   b) zmniejszeniu mocy produkcyjnych lub obecności na rynku;

   c) zaniechaniu niektórych inwestycji;

   d) udzielaniu licencji na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach na aktywa nabyte lub opracowane dzięki subsydiom zagranicznym;

   e) publikacji wyników w zakresie badań i rozwoju;

   f) zbyciu niektórych aktywów;

   g) żądaniu od zainteresowanego przedsiębiorstwa rozwiązania koncentracji;

   h) zwrocie subsydium zagranicznego wraz z odpowiednimi odsetkami.

4) Komisja może nałożyć wymogi w zakresie sprawozdawczości i przejrzystości.

5) Jeżeli przedsiębiorstwo zaproponuje zobowiązania, które w pełni i skutecznie rozwiązują problem zakłócenia na rynku wewnętrznym, Komisja może je przyjąć i uczynić wiążącymi dla przedsiębiorstwa w decyzji nakładającej zobowiązania zgodnie z art. 9 ust. 3.

6) W przypadku gdy zainteresowane przedsiębiorstwo zaproponuje zwrot subsydium zagranicznego wraz z odpowiednimi odsetkami, Komisja akceptuje taki zwrot jako zobowiązanie, jeżeli może stwierdzić, że zwrot ten jest przejrzysty i skuteczny, jednocześnie biorąc pod uwagę ryzyko obejścia środków.

ROZDZIAŁ 2: PRZEGLĄD Z URZĘDU W ZAKRESIE SUBSYDIÓW ZAGRANICZNYCH

Artykuł 7

Przegląd z urzędu w zakresie subsydiów zagranicznych

Komisja może, z własnej inicjatywy, zbadać informacje z dowolnych źródeł dotyczące domniemanych zakłócających subsydiów zagranicznych.

Artykuł 8

Wstępny przegląd

1) Komisja gromadzi wszelkie informacje, które uzna za niezbędne do przeprowadzenia wstępnej oceny, czy badany wkład finansowy stanowi subsydium zagraniczne i czy powoduje on zakłócenia na rynku wewnętrznym. W tym celu Komisja może w szczególności:

   a) zażądać informacji zgodnie z art. 11;

   b) przeprowadzić kontrole w Unii i poza nią zgodnie z art. 12 lub art. 13.

2) Jeżeli na podstawie wstępnego przeglądu Komisja uzna, że istnieją wystarczające przesłanki świadczące o tym, że przedsiębiorstwu przyznano subsydium zagraniczne, które wywołuje zakłócenia na rynku wewnętrznym, wówczas:

   a) przyjmuje decyzję o wszczęciu szczegółowego dochodzenia („decyzja o wszczęciu szczegółowego dochodzenia"), w której podsumowuje się istotne aspekty faktyczne i prawne oraz uwzględnia się wstępną ocenę istnienia subsydium zagranicznego oraz faktycznego lub potencjalnego zakłócenia na rynku wewnętrznym;

   b) informuje zainteresowane przedsiębiorstwo oraz

   c) publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zawiadomienie, w którym zachęca zainteresowane strony, państwa członkowskie i zainteresowane państwo trzecie do wyrażenia opinii na piśmie w wyznaczonym terminie.

3) W przypadku gdy po przeprowadzeniu wstępnej oceny Komisja stwierdzi, że nie ma wystarczających podstaw do wszczęcia szczegółowego dochodzenia, ponieważ subsydium zagraniczne nie istnieje albo ponieważ nie ma oznak faktycznego lub potencjalnego zakłócenia na rynku wewnętrznym, Komisja zamyka wstępny przegląd i informuje o tym zainteresowane przedsiębiorstwo.

Artykuł 9

Szczegółowe dochodzenie

1) W toku szczegółowego dochodzenia Komisja przeprowadza dalszą ocenę subsydium zagranicznego zakłócającego rynek wewnętrzny, które wskazano w decyzji o wszczęciu szczegółowego dochodzenia, gromadząc wszelkie informacje, które uzna za niezbędne, zgodnie z art. 11, 12 i 13.

2) Jeżeli Komisja ustali, że subsydium zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny zgodnie z art. 3–5, może nałożyć środki kompensacyjne („decyzja nakładająca środki kompensacyjne").

3) Gdy Komisja stwierdzi, że subsydium zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny zgodnie z art. 3–5, oraz gdy zainteresowane przedsiębiorstwo zaproponuje zobowiązania, które Komisja uzna za odpowiednie i właściwe, aby w pełni i skutecznie rozwiązać problem zakłócenia, może w drodze decyzji uczynić te zobowiązania wiążącymi dla przedsiębiorstwa („decyzja nakładająca zobowiązania"). Decyzję akceptującą zwrot subsydium zagranicznego zgodnie z art. 6 ust. 6 uznaje się za decyzję nakładającą zobowiązania.

4) Komisja przyjmuje decyzję o niewnoszeniu zastrzeżeń, jeżeli ustali, że:

a) wstępna ocena wyrażona w jej decyzji o wszczęciu szczegółowego dochodzenia nie została potwierdzona lub

b) pozytywne skutki w rozumieniu art. 5 przeważają nad zakłóceniem na rynku wewnętrznym.

Artykuł 10

Środki tymczasowe

Komisja może wprowadzić środki tymczasowe w przypadku gdy:

1) istnieją przesłanki wskazujące, że wkład finansowy stanowi subsydium zagraniczne i powoduje zakłócenia na rynku wewnętrznym oraz

2) istnieje poważne ryzyko znaczącej i nieodwracalnej szkody dla konkurencji na rynku wewnętrznym.

Artykuł 11

Wnioski o udzielenie informacji

1) Komisja może żądać od zainteresowanego przedsiębiorstwa udzielenia wszelkich niezbędnych informacji.

2) Komisja może żądać udzielenia takich informacji również od innych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw.

3) We wniosku o udzielenie informacji skierowanym do przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw:

a) określa się podstawę prawną i cel, wskazuje, jakie informacje są wymagane, oraz wyznacza odpowiedni termin, w którym informacje należy przekazać;

b) zamieszcza się oświadczenie, że jeżeli przekazane informacje są niepoprawne, niepełne lub wprowadzające w błąd, istnieje możliwość nałożenia grzywien i okresowych kar pieniężnych przewidzianych w art. 15;

c) zamieszcza się oświadczenie, że zgodnie z art. 14 brak współpracy ze strony zainteresowanego przedsiębiorstwa umożliwia Komisji podjęcie decyzji na podstawie dostępnych faktów.

4) Na wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują jej wszelkie informacje niezbędne do wykonania obowiązków wyznaczonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia.

5) Komisja może żądać udzielenia wszelkich niezbędnych informacji także od zainteresowanego państwa trzeciego.

Artykuł 12

Kontrole w Unii

1) Komisja może przeprowadzać niezbędne kontrole przedsiębiorstw.

2) W przypadku gdy Komisja przystępuje do takiej kontroli, urzędnicy upoważnieni przez Komisję do prowadzenia kontroli mają prawo do:

a) wejścia na teren wszelkich obiektów oraz nieruchomości danego przedsiębiorstwa;

b) badania ksiąg i innych dokumentów handlowych oraz wykonywania lub żądania kopii;

c) zadawania pytań przedstawicielom pracowników lub pracownikom przedsiębiorstwa w celu uzyskania wyjaśnień co do faktów lub dokumentów dotyczących przedmiotu i celu kontroli oraz do rejestrowania odpowiedzi;

d) pieczętowania wszelkich pomieszczeń przedsiębiorstwa i ksiąg lub rejestrów na czas i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.

3) Zainteresowane przedsiębiorstwo musi podporządkować się kontroli nakazanej przez Komisję w drodze decyzji. Urzędnicy i inne towarzyszące osoby upoważnione przez Komisję do prowadzenia kontroli wykonują swoje uprawnienia po okazaniu decyzji Komisji, w której:

a) określono przedmiot sprawy i cel kontroli;

b) zamieszcza się oświadczenie, że zgodnie z art. 14 brak współpracy ze strony zainteresowanego przedsiębiorstwa umożliwia Komisji podjęcie decyzji na podstawie dostępnych faktów.

c) jest mowa o możliwości nałożenia grzywien i kar przewidzianych w art. 15.

4) Komisja z odpowiednim wyprzedzeniem powiadamia o kontroli państwo członkowskie, na którego terytorium przeprowadza kontrolę.

5) Urzędnicy Komisji, a także urzędnicy upoważnieni lub wyznaczeni przez państwo członkowskie, na którego terytorium ma być przeprowadzona kontrola, na wniosek państwa członkowskiego lub Komisji aktywnie pomagają urzędnikom i innym towarzyszącym osobom upoważnionym przez Komisję. W tym celu przysługują im uprawnienia, o których mowa w ust. 2.

6) Jeżeli urzędnicy lub inne towarzyszące osoby upoważnione przez Komisję uznają, że przedsiębiorstwo sprzeciwia się kontroli w rozumieniu niniejszego artykułu, zainteresowane państwo członkowskie udziela im wszelkiej koniecznej pomocy i w stosownych przypadkach występuje o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, aby umożliwić przeprowadzenie kontroli.

7) Na wniosek Komisji państwo członkowskie przeprowadza na swoim terytorium wszelkie kontrole lub inne środki dowodowe przewidziane w prawie krajowym w celu ustalenia, czy istnieje subsydium zagraniczne zakłócające rynek wewnętrzny.

Artykuł 13

Kontrola poza Unią

Aby wykonać obowiązki wyznaczone jej na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja może przeprowadzać kontrole na terytorium państwa trzeciego, pod warunkiem że zainteresowane przedsiębiorstwo wyraziło zgodę, a rząd państwa trzeciego został oficjalnie powiadomiony i zezwolił na przeprowadzenie kontroli. Art. 12 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 lit. a) i b) stosuje się przez analogię.

Artykuł 14

Brak współpracy

1) Komisja może podjąć decyzję zgodnie z art. 8 lub 9 na podstawie dostępnych faktów, jeżeli zainteresowane przedsiębiorstwo lub państwo trzecie:

   a) w odpowiedzi na wniosek złożony na podstawie art. 11 przekażą niepełne, niepoprawne lub wprowadzające w błąd informacje;

   b) nie przekażą żądanych informacji w terminie wyznaczonym przez Komisję;

   c) odmówią poddania się kontroli Komisji w Unii lub poza nią nakazanej na podstawie art. 12 lub 13 lub

   d) w inny sposób utrudniają przeprowadzenie wstępnego przeglądu lub szczegółowego dochodzenia.

2) W przypadku gdy przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw, państwo członkowskie lub państwo trzecie przekazały Komisji niepoprawne lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę.

3) Jeżeli zainteresowane przedsiębiorstwo, w tym przedsiębiorstwo publiczne, które jest bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane przez państwo, nie przekaże informacji niezbędnych do ustalenia, czy wkład finansowy stanowi dla niego korzyść, można uznać, że przedsiębiorstwo to otrzymało taką korzyść.

4) Wynik decyzji podjętej na podstawie dostępnych faktów może być mniej korzystny dla zainteresowanego przedsiębiorstwa niż w przypadku, gdyby współpracowało.

Artykuł 15

Grzywny i okresowe kary pieniężne

1) Komisja może w drodze decyzji nałożyć grzywny i okresowe kary pieniężne, jeżeli zainteresowane przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw celowo lub przez zaniedbanie:

   a) w odpowiedzi na wniosek złożony na podstawie art. 11 dostarczają nieprawdziwe, niepełne lub wprowadzające w błąd informacje, lub nie dostarczają informacji w wyznaczonym terminie;

   b) podczas kontroli przeprowadzanej na podstawie art. 12 przedstawiają wymagane księgi lub inne rejestry związane z działalnością gospodarczą w niekompletnej formie;

   c) w odpowiedzi na pytania zadane na podstawie art. 12 ust. 2 lit. c):

      (i) udzielają nieprawdziwej lub wprowadzającej w błąd odpowiedzi,

      (ii) nie korygują w wyznaczonym przez Komisję terminie nieprawdziwej, niepełnej lub wprowadzającej w błąd odpowiedzi udzielonej przez pracownika lub

      (iii) nie udzielają odpowiedzi lub odmawiają dostarczenia pełnej odpowiedzi dotyczącej faktów związanych z przedmiotem i celem kontroli nakazanej w decyzji wydanej na podstawie art. 12 ust. 3;

d) odmawiają poddania się kontrolom zarządzonym na podstawie art. 12 lub zrywają opieczętowania umieszczone zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. d).

2) Grzywny nałożone w sytuacjach, o których mowa w ust. 1, nie mogą przekraczać 1 % łącznego obrotu zainteresowanego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw w poprzedzającym roku obrotowym.

3) Okresowe kary pieniężne nałożone w sytuacjach, o których mowa w ust. 1, nie mogą przekraczać 5 % średniego łącznego dziennego obrotu zainteresowanego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw w poprzedzającym roku obrotowym za każdy dzień roboczy spóźnienia, naliczane od daty ustalonej w decyzji, do czasu przedstawienia pełnych i poprawnych informacji, o których udzielenie zwróciła się Komisja.

4) Przed przyjęciem jakiejkolwiek decyzji zgodnie z ust. 1 Komisja wyznacza ostateczny termin dwóch tygodni na otrzymanie brakujących informacji od zainteresowanych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw.

5) Jeżeli zainteresowane przedsiębiorstwo nie zastosuje się do decyzji nakładającej zobowiązania zgodnie z art. 9 ust. 3, decyzji nakazującej zastosowanie środków tymczasowych zgodnie z art. 10, lub decyzji nakładającej środki kompensacyjne zgodnie z art. 9 ust. 2, Komisja może w drodze decyzji nałożyć:

   a) grzywny nieprzekraczające 10 % łącznego obrotu zainteresowanego przedsiębiorstwa w poprzedzającym roku obrotowym; oraz

   b) okresowe kary pieniężne nieprzekraczające 5 % średniego łącznego dziennego obrotu zainteresowanego przedsiębiorstwa w poprzedzającym roku obrotowym za każdy dzień niezastosowania się do decyzji, licząc od dnia wydania przez Komisję decyzji nakładającej takie kary pieniężne do czasu ustalenia przez Komisję, że przedmiotowe przedsiębiorstwo stosuje się do decyzji.

6) Ustalając wysokość grzywny lub okresowej kary pieniężnej, bierze się pod uwagę charakter, wagę i czas trwania naruszenia, z należytym uwzględnieniem zasad proporcjonalności i stosowności.

Artykuł 16

Cofnięcie

Komisja może cofnąć decyzję podjętą zgodnie z art. 9 ust. 2, 3 lub 4 i przyjąć nową decyzję w dowolnym z poniższych przypadków:

1) gdy zainteresowane przedsiębiorstwo postępuje wbrew zobowiązaniom lub nałożonym środkom kompensacyjnym;

2) gdy decyzja została podjęta na podstawie niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

ROZDZIAŁ 3: KONCENTRACJE

Artykuł 17

Zakłócenia na rynku wewnętrznym wywołane przez subsydia zagraniczne w kontekście koncentracji

W przypadku koncentracji ocena tego, czy na rynku wewnętrznym dochodzi do zakłócenia w rozumieniu art. 3 lub 4, ogranicza się do danej koncentracji. W ocenie uwzględnione zostaną wyłącznie subsydia zagraniczne przyznane w ciągu trzech lat kalendarzowych poprzedzających zawarcie umowy, ogłoszenie publicznej oferty przejęcia lub nabycie kontrolnego pakietu akcji.

Artykuł 18

Definicja koncentracji oraz progi powodujące obowiązek zgłoszenia koncentracji

1) Na potrzeby niniejszego rozporządzenia uznaje się, że koncentracja występuje w przypadku, gdy trwała zmiana kontroli wynika z któregokolwiek z poniższych działań:

   a) połączenia się co najmniej dwóch wcześniej samodzielnych przedsiębiorstw lub części przedsiębiorstw;

   b) przejęcia, przez co najmniej jedną osobę już kontrolującą co najmniej jedno przedsiębiorstwo albo przez co najmniej jedno przedsiębiorstwo bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad całym co najmniej jednym innym przedsiębiorstwem lub jego częścią, czy to w drodze zakupu papierów wartościowych lub aktywów, czy to w drodze umowy lub w jakikolwiek inny sposób.

2) Utworzenie spółki joint venture pełniącej w sposób trwały wszystkie funkcje samodzielnego podmiotu gospodarczego stanowi koncentrację w rozumieniu ust. 1.

3) Na potrzeby art. 19 uznaje się, że „koncentracja podlegająca zgłoszeniu” występuje w przypadku, gdy w sytuacji koncentracji:

   a) przejmowane przedsiębiorstwo lub co najmniej jedno z łączących się przedsiębiorstw ma siedzibę w Unii i generuje w Unii łączny obrót o wartości co najmniej 500 mln EUR oraz

   b) w ciągu trzech lat kalendarzowych poprzedzających zgłoszenie zainteresowane przedsiębiorstwa otrzymały od państw trzecich łączny wkład finansowy w wysokości ponad 50 mln EUR.

4) W przypadku tworzenia spółki joint venture, o której mowa w ust. 2, uznaje się, że „koncentracja podlegająca zgłoszeniu” występuje w przypadku, gdy:

   a) spółka joint venture lub jedna z jej spółek dominujących ma siedzibę w Unii i generuje w Unii łączny obrót o wartości co najmniej 500 mln EUR oraz

   b) w ciągu trzech lat kalendarzowych poprzedzających zgłoszenie spółka joint venture i jej spółki dominujące otrzymały od państw trzecich łączny wkład finansowy w wysokości ponad 50 mln EUR.

Artykuł 19

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

1) Koncentracje podlegające zgłoszeniu zgłasza się Komisji przed ich wykonaniem i po zawarciu umowy, ogłoszeniu publicznej oferty przejęcia lub nabyciu kontrolnego pakietu akcji.

2) Zainteresowane przedsiębiorstwa mogą również dokonać zgłoszenia proponowanej koncentracji, gdy wykażą Komisji szczerą intencję zawarcia umowy lub, w przypadku publicznej oferty przejęcia, gdy podały do publicznej wiadomości zamiar złożenia takiej oferty, pod warunkiem że zamierzona umowa lub oferta doprowadziłaby do koncentracji podlegającej zgłoszeniu zgodnie z ust. 1.

3) Koncentracja polegająca na łączeniu się w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. a) lub przejęciu wspólnej kontroli w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. b) zgłaszana jest wspólnie przez strony uczestniczące w połączeniu lub przez przejmujących wspólną kontrolę, w zależności od przypadku. We wszystkich innych przypadkach zgłoszenie jest dokonywane przez osobę lub przedsiębiorstwo przejmujące kontrolę nad całością lub częścią co najmniej jednego przedsiębiorstwa.

4) Jeżeli zainteresowane przedsiębiorstwa nie wywiążą się z obowiązku zgłoszenia, Komisja może poddać koncentrację podlegającą zgłoszeniu przeglądowi na podstawie niniejszego rozporządzenia, wzywając do zgłoszenia koncentracji. W takiej sytuacji Komisja nie jest związana terminami, o których mowa w art. 23 ust. 1 i 4.

5) Komisja może wezwać do zgłoszenia zamiaru dowolnej koncentracji, która nie jest koncentracją podlegającą zgłoszeniu w rozumieniu art. 18, w dowolnym momencie przed jej wykonaniem, jeżeli Komisja podejrzewa, że zainteresowane przedsiębiorstwa mogły czerpać korzyści z subsydiów zagranicznych w okresie trzech lat poprzedzających koncentrację. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia koncentrację tę uznaje się za koncentrację podlegającą zgłoszeniu.

Artykuł 20

Definicja kontroli

1) Na potrzeby art. 18 podstawę kontroli stanowią prawa, umowy lub jakiekolwiek inne środki, które oddzielnie bądź wspólnie i uwzględniając okoliczności faktyczne lub prawne, dają możliwość wywierania decydującego wpływu na przedsiębiorstwo, w szczególności przez:

   a) własność lub prawo użytkowania wszystkich lub części aktywów przedsiębiorstwa;

   b) prawa lub umowy przyznające decydujący wpływ na skład, głosowanie lub decyzje organów przedsiębiorstwa.

2) Kontrolę przejmują osoby lub przedsiębiorstwa, które:

   a) są posiadaczami praw lub podmiotami uprawnionymi do nich na podstawie odpowiednich umów lub

b) nie będąc ani posiadaczami takich praw, ani podmiotami uprawnionymi do nich na podstawie odpowiednich umów, mają uprawnienia do wykonywania wynikających z nich praw.

Artykuł 21

Obliczanie obrotu

1) Łączny obrót obejmuje kwoty uzyskane przez zainteresowane przedsiębiorstwa w poprzednim roku finansowym ze sprzedaży produktów i świadczenia usług składających się na normalną działalność tych przedsiębiorstw po odliczeniu rabatów związanych ze sprzedażą, podatku od wartości dodanej i innych podatków bezpośrednio związanych z obrotem. Całkowity obrót zainteresowanego przedsiębiorstwa nie obejmuje sprzedaży produktów i świadczenia usług pomiędzy jakimikolwiek przedsiębiorstwami określonymi w ust. 4.

Obrót na rynku wewnętrznym obejmuje produkty sprzedawane i usługi świadczone przedsiębiorstwom lub konsumentom na rynku wewnętrznym.

2) Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy koncentracja polega na przejęciu części co najmniej jednego przedsiębiorstwa, niezależnie od tego, czy części te mają osobowość prawną, bierze się pod uwagę, w odniesieniu do sprzedawcy lub sprzedawców, jedynie obrót przypadający na części będące przedmiotem transakcji.

Co najmniej dwie transakcje w rozumieniu akapitu pierwszego, które mają miejsce na przestrzeni dwóch lat między tymi samymi osobami lub przedsiębiorstwami, traktuje się jednak jako jedną i tę samą koncentrację zachodzącą w dniu zawarcia ostatniej transakcji.

3) W przypadku poniższych kategorii przedsiębiorstw zamiast obrotu stosuje się, co następuje:

a) dla instytucji kredytowych oraz innych instytucji finansowych suma następujących pozycji dochodów określonych w dyrektywie Rady 86/635/EWG[10], po odjęciu podatku od wartości dodanej (VAT) i innych podatków bezpośrednio związanych z tymi pozycjami, w stosownych przypadkach:

(i) dochód z odsetek i podobne dochody;

(ii) dochód z papierów wartościowych:

– dochód z akcji i innych papierów wartościowych o zmiennym zysku,

– dochód z udziałów kapitałowych,

– dochód z udziałów w przedsiębiorstwach powiązanych;

(iii) przychody z tytułu prowizji;

(iv) zysk netto z operacji finansowych;

(v) pozostałe przychody operacyjne;

[10] Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1).

b) dla zakładów ubezpieczeń wartość składek przypisanych brutto, która obejmuje wszystkie kwoty otrzymane i należne z tytułu umów ubezpieczeniowych zawartych przez zakłady ubezpieczeń lub w ich imieniu, łącznie z wydatkami na składki reasekuracyjne i po odjęciu podatków i opłat parafiskalnych lub obciążeń naliczanych od indywidualnych składek lub od całkowitej wielkości składek.

Na potrzeby lit. a), w przypadku instytucji kredytowej lub finansowej prowadzącej działalność na rynku wewnętrznym obrót obejmuje pozycje dochodu, zgodnie z definicją podaną w tej literze, wypracowywane przez oddział tej instytucji utworzony na rynku wewnętrznym.

4) Nie naruszając przepisów ust. 2, łączny obrót zainteresowanego przedsiębiorstwa oblicza się, sumując odpowiednie wielkości obrotu:

a) zainteresowanego przedsiębiorstwa;

b) tych przedsiębiorstw, w stosunku do których zainteresowane przedsiębiorstwo, pośrednio lub bezpośrednio:

(i) posiada więcej niż połowę kapitału lub aktywów;

(ii) jest uprawnione do wykonywania ponad połowy praw głosu;

(iii) ma uprawnienia do mianowania więcej niż połowy członków rady nadzorczej, rady dyrektorów lub organów upoważnionych do reprezentacji prawnej przedsiębiorstw;

(iv) ma prawo do zarządzania sprawami przedsiębiorstwa;

c) tych przedsiębiorstw, które posiadają w zainteresowanym przedsiębiorstwie prawa lub uprawnienia wymienione w lit. b);

d) tych przedsiębiorstw, w których przedsiębiorstwo określone w lit. c) posiada jakiekolwiek prawa lub uprawnienia wymienione w lit. b);

e) tych przedsiębiorstw, w których co najmniej dwa przedsiębiorstwa określone w lit. a)–d) posiadają wspólnie jakiekolwiek prawa lub uprawnienia wymienione w lit. b).

5) W przypadku gdy zainteresowane przedsiębiorstwa wspólnie posiadają prawa lub uprawnienia wymienione w ust. 4 lit. b), przy obliczaniu łącznego obrotu zainteresowanych przedsiębiorstw

a) uwzględnia się obrót wynikający ze sprzedaży produktów i świadczenia usług między wspólnym przedsiębiorstwem i dowolnym przedsiębiorstwem trzecim, a obrót ten rozdziela się równo między zainteresowane przedsiębiorstwa;

b) nie uwzględnia się obrotu wynikającego ze sprzedaży produktów lub świadczenia usług między wspólnym przedsiębiorstwem i każdym z zainteresowanych przedsiębiorstw lub jakimkolwiek innym przedsiębiorstwem powiązanym z którymś z nich, jak określono w ust. 4 lit. b)–e).

Artykuł 22

Agregacja wkładów finansowych

Łączny wkład finansowy na rzecz zainteresowanego przedsiębiorstwa oblicza się, sumując odpowiednie wkłady finansowe otrzymane od państw trzecich przez wszystkie przedsiębiorstwa wymienione w art. 21 ust. 4 lit. a)–e).

Artykuł 23

Zawieszenie koncentracji i terminy

1) Koncentracji podlegającej zgłoszeniu nie można wykonać przed dokonaniem zgłoszenia.

   Ponadto zastosowanie mają następujące terminy:

   a) w przypadku gdy Komisja otrzymuje kompletne zgłoszenie, koncentracji nie można wykonać przez okres 25 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia;

   b) w przypadku gdy Komisja wszczyna szczegółowe dochodzenie nie później niż 25 dni roboczych po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia, koncentracji nie można wykonać przez okres 90 dni roboczych od dnia rozpoczęcia szczegółowego dochodzenia; okres ten ulega wydłużeniu o 15 dni roboczych, jeżeli zainteresowane przedsiębiorstwa proponują podjęcie zobowiązań zgodnie z art. 6 w celu zaradzenia zakłóceniu na rynku wewnętrznym;

   c) w przypadku gdy stwierdzono, że koncentracja nie prowadzi do zakłóceń na rynku wewnętrznym, zgodnie z decyzją na podstawie art. 24 ust. 3 lit. a) lub b), można ją wykonać po wydaniu takiej decyzji.

   Bieg każdego okresu rozpoczyna się odpowiednio w następnym dniu roboczym po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia lub przyjęciu odnośnej decyzji przez Komisję.

2) Ustęp 1 nie stanowi przeszkody we wprowadzeniu publicznej oferty przejęcia lub serii transakcji w obrocie papierami wartościowymi, łącznie z tymi wymienialnymi na inne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku, takim jak giełda papierów wartościowych, dzięki czemu kontrola jest przejmowana przez różnych sprzedających, pod warunkiem że:

   a) koncentracja została niezwłocznie zgłoszona Komisji zgodnie z art. 19 oraz

   b) nabywca nie wykonuje prawa głosu związanego z papierami wartościowymi, o których mowa, lub robi to tylko dla utrzymania pełnej wartości swych inwestycji na podstawie odstępstwa udzielonego przez Komisję zgodnie z ust. 3.

3) Komisja może, na wniosek, udzielić odstępstwa od zobowiązań określonych w ust. 1 lub 2. We wniosku o udzielenie odstępstwa należy podać jego uzasadnienie. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie wniosku Komisja bierze pod uwagę w szczególności skutki zawieszenia dla co najmniej jednego z zainteresowanych przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji lub dla osoby trzeciej, a także wynikające z koncentracji ryzyko zakłócenia na rynku wewnętrznym. Takiego odstępstwa można udzielić pod pewnymi warunkami, gdy przedsiębiorstwo wywiąże się z zobowiązań, aby zapewnić brak zakłóceń na rynku wewnętrznym.

O odstępstwo można się ubiegać i może ono zostać udzielone w dowolnym momencie, przed zgłoszeniem albo po przeprowadzeniu transakcji.

4) Terminy przewidziane w ust. 1 lit. b) ulegają wydłużeniu, jeżeli zainteresowane przedsiębiorstwa złożą odpowiedni wniosek nie później niż 15 dni roboczych od dnia rozpoczęcia szczegółowego dochodzenia, zgodnie z art. 8. Zainteresowane przedsiębiorstwa mogą wystąpić z tylko jednym takim wnioskiem. Podobnie za zgodą zainteresowanych przedsiębiorstw Komisja może wydłużyć terminy przewidziane w ust. 1 lit. b) w dowolnym momencie po rozpoczęciu szczegółowego dochodzenia. Całkowity czas wydłużenia lub wydłużeń wynikający z niniejszego ustępu nie może przekroczyć 20 dni roboczych.

5) Terminy przewidziane w ust. 1 można w wyjątkowych okolicznościach zawiesić, w przypadku gdy przedsiębiorstwa nie przekazały pełnych informacji, o które wnioskowała Komisja, zgodnie z art. 11, lub odmówiły poddania się kontroli zarządzonej zgodnie z art. 12.

6) Komisja może przyjąć decyzję na podstawie art. 24 ust. 3, nie będąc związaną terminami określonymi w ust. 1 i 4, w przypadku gdy:

   a) ustali, że koncentrację przeprowadzono wbrew zobowiązaniom wynikającym z decyzji podjętej zgodnie z art. 24 ust. 3 lit. a), w której stwierdzono, że w przypadku braku zobowiązań, koncentracja zakłóciłaby działanie rynku wewnętrznego; lub

   b) decyzję cofnięto zgodnie z art. 24 ust. 1.

7) Każda transakcja przeprowadzona z naruszeniem ust. 1 zostanie uznana za ważną dopiero po przyjęciu decyzji zgodnie z art. 24 ust. 3.

8) Niniejszy artykuł nie wpływa na ważność transakcji w obrocie papierami wartościowymi łącznie z tymi wymienialnymi na inne papiery wartościowe, dopuszczonymi do obrotu na rynku takim jak giełda papierów wartościowych, chyba że kupujący i sprzedający wiedzieli lub powinni byli wiedzieć, że transakcji dokonano z naruszeniem ust. 1.

Artykuł 24

Przepisy proceduralne mające zastosowanie do wstępnego przeglądu oraz szczegółowego dochodzenia w sprawie zgłoszonych koncentracji

1) Art. 8, art. 9 ust. 1, 3 i 4, art. 10, 11, 12, 13, 14 i 16 stosuje się do zgłoszonych koncentracji.

2) Zgodnie z art. 8 ust. 2 Komisja może wszcząć szczegółowe dochodzenie nie później niż 25 dni roboczych po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia.

3) Po przeprowadzeniu szczegółowego dochodzenia Komisja przyjmuje jedną z następujących decyzji:

   a) decyzję nakładającą zobowiązania, zgodnie z art. 9 ust. 3;

   b) decyzję o niewnoszeniu zastrzeżeń, zgodnie z art. 9 ust. 4;

   c) decyzję zakazującą koncentracji, w przypadku gdy Komisja ustali, że subsydium zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny, zgodnie z art. 3–5.

4) Decyzje podjęte na podstawie ust. 3 przyjmuje się najpóźniej w terminie 90 dni roboczych od dnia rozpoczęcia szczegółowego dochodzenia, który to termin w indywidualnych przypadkach można przedłużyć zgodnie z art. 23 ust. 1 lit. b), art. 23 ust. 4 i 5. Jeżeli Komisja nie przyjmie decyzji w tym terminie, zainteresowane przedsiębiorstwa mogą dokonać koncentracji.

5) W każdym z wniosków o przekazanie informacji skierowanym do przedsiębiorstwa Komisja określa, czy terminy zostaną zawieszone zgodnie z 23 ust. 5, jeżeli przedsiębiorstwo nie przekaże pełnych informacji w wyznaczonym czasie.

6) W przypadku gdy Komisja ustali, że doszło już do koncentracji, która zakłóca rynek wewnętrzny, może zgodnie z art. 3–5 przyjąć jeden z następujących środków:

   a) wymagać od zainteresowanych przedsiębiorstw rozwiązania koncentracji, szczególnie poprzez rozwiązanie połączenia lub zbycie wszystkich udziałów lub zgromadzonych aktywów, w celu przywrócenia stanu sprzed wykonania koncentracji; w przypadku gdy przywrócenie stanu, jaki miał miejsce przed wykonaniem koncentracji, nie jest możliwe poprzez rozwiązanie koncentracji, Komisja może przedsięwziąć wszelkie inne środki konieczne do przywrócenia takiego stanu w jak największym stopniu;

   b) nakazać wprowadzenie wszelkich innych stosownych środków mających na celu zapewnienie, aby zainteresowane przedsiębiorstwa rozwiązały koncentrację lub wprowadziły inne środki dla przywrócenia stanu wcześniejszego zgodnie z jej decyzją.

   Środki, o których mowa w lit. a) i b), można wprowadzić w drodze decyzji wydanej na podstawie ust. 3 lit. c) albo osobnej decyzji.

Komisja może przyjąć środki, o których mowa w lit. a) lub b), jeżeli ustali, że koncentrację przeprowadzono wbrew decyzji podjętej zgodnie z ust. 3 lit. a), w której stwierdzono, że w przypadku braku zobowiązań koncentracja spełniłaby kryterium określone w ust. 3 lit. c).

7) Komisja może nakazać zastosowanie środków tymczasowych, o których mowa w art. 10, również w przypadku gdy:

   a) doszło do koncentracji z naruszeniem art. 19;

   b) doszło do koncentracji z naruszeniem decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie niniejszego artykułu ust. 3, lit a).

Artykuł 25

Grzywny i okresowe kary pieniężne mające zastosowanie do koncentracji

1) Komisja może nakładać grzywny i okresowe kary pieniężne określone w art. 15.

2) Komisja może ponadto nałożyć na zainteresowane przedsiębiorstwa w drodze decyzji grzywny nieprzekraczające 1 % ich łącznego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym, jeżeli celowo lub w wyniku niedopatrzenia przekażą one w zgłoszeniu na podstawie art. 19, lub w jego uzupełnieniu, niepoprawne lub wprowadzające w błąd informacje;

3) Komisja może w drodze decyzji nałożyć na zainteresowane przedsiębiorstwa grzywny nieprzekraczające 10 % ich łącznego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym, jeżeli umyślnie lub w wyniku zaniedbania:

a) nie zgłoszą one koncentracji podlegającej zgłoszeniu na podstawie art. 19 przed jej wykonaniem, chyba że są one wyraźnie do tego upoważnione na podstawie art. 23;

b) wykonają one zgłoszoną koncentrację z naruszeniem art. 23;

c) wykonają one zgłoszoną koncentrację zakazaną zgodnie z art. 24 ust. 3 lit. c).

ROZDZIAŁ 4: POSTĘPOWANIA O UDZIELENIE ZAMÓWIENIA PUBLICZNEGO

Artykuł 26

Zakłócenia na rynku wewnętrznym wywołane przez subsydia zagraniczne w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia publicznego

Subsydia zagraniczne, które prowadzą lub mogą prowadzić do zakłóceń w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, należy rozumieć jako subsydia zagraniczne umożliwiające przedsiębiorstwu złożenie nadmiernie korzystnej oferty na roboty budowlane, dostawy lub usługi. Ocena, czy na rynku wewnętrznym dochodzi do zakłócenia w rozumieniu art. 3 i czy oferta na dane roboty budowlane, dostawy lub usługi ma nadmiernie korzystny charakter, ogranicza się do danego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. W ocenie uwzględnia się wyłącznie subsydia zagraniczne udzielone w ciągu trzech lat poprzedzających zgłoszenie.

Artykuł 27

Definicja oraz próg powodujący obowiązek zgłoszenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego

1) Na potrzeby art. 28 uznaje się, że „postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego” oznacza:

a) dowolny rodzaj procedury określony w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE i 2014/25/UE na potrzeby udzielania zamówień publicznych, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/24/UE lub zamówień na dostawy, roboty budowlane i usługi w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy 2014/25/UE;

b) procedurę udzielenia koncesji na roboty budowlane lub usługi w rozumieniu art. 5 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE;

c) procedury udzielania zamówień, o których mowa w art. 10 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2014/23/UE, art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2014/24/UE oraz art. 20 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2014/25/UE.

2) Na potrzeby art. 28 uznaje się, że w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego UE zagraniczny wkład finansowy podlegający zgłoszeniu występuje w przypadku, gdy szacowana wartość tego zamówienia publicznego jest równa 250 mln EUR lub wyższa.

3) Postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wchodzące w zakres dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE[11] nie są objęte niniejszym rozdziałem.

4) Do celów niniejszego rozdziału ma zastosowanie definicja terminu „instytucja zamawiająca" zawarta w art. 6 dyrektywy 2014/23/UE, art. 2 pkt 1 dyrektywy 2014/24/UE, art. 3 dyrektywy 2014/25/UE oraz definicja terminu „podmiot zamawiający" zawarta w art. 7 dyrektywy 2014/23/UE oraz w art. 4 dyrektywy 2014/25/UE.

Artykuł 28

Uprzednie zgłoszenie zagranicznych wkładów finansowych w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia publicznego

1) Przy składaniu oferty lub wniosku o udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego przedsiębiorstwa albo zgłaszają instytucji zamawiającej lub podmiotowi zamawiającemu wszystkie zagraniczne wkłady finansowe otrzymane w ciągu trzech lat poprzedzających to zgłoszenie, albo potwierdzają w oświadczeniu, że nie otrzymały w ciągu ostatnich trzech lat żadnych zagranicznych wkładów finansowych. Przedsiębiorstwom, które nie przedłożą takiej informacji lub oświadczenia, nie udziela się zamówienia.

2) Obowiązek zgłaszania zagranicznych wkładów finansowych wynikający z niniejszego ustępu obejmuje wykonawców, grupy wykonawców, o których mowa w art. 26 ust. 2 dyrektywy 2014/23/UE, art. 19 ust. 2 dyrektywy 2014/24/UE oraz art. 37 ust. 2 dyrektywy 2014/25/UE, głównych podwykonawców i głównych dostawców. Podwykonawcę lub dostawcę uznaje się za głównego, gdy jego uczestnictwo zapewnia kluczowe elementy realizacji zamówienia, oraz w każdym przypadku, gdy udział ekonomiczny jego wkładu przekracza 30 % szacunkowej wartości zamówienia.

3) W przypadku grup wykonawców, głównych podwykonawców i głównych dostawców zgłoszenie zapewnia główny wykonawca.

4) Instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający bezzwłocznie przekazują zgłoszenie Komisji.

5) W przypadku niezgłoszenia zagranicznego wkładu finansowego przez przedsiębiorstwo, wykonawców lub grupy wykonawców, o których mowa w ust. 1, lub w przypadku nieprzekazania tego zgłoszenia Komisji, Komisja może wszcząć przegląd.

6) Gdy Komisja podejrzewa, że przedsiębiorstwo mogło skorzystać z subsydiów zagranicznych w okresie trzech lat poprzedzających złożenie oferty lub wniosku o udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, może ona, w każdym momencie przed udzieleniem zamówienia, zażądać zgłoszenia zagranicznych wkładów finansowych otrzymanych przez to przedsiębiorstwo w ramach jakiegokolwiek postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, które

[11] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76).

nie podlega zgłoszeniu na podstawie art. 27 ust. 2 ani nie jest objęte zakresem ust. 5 niniejszego artykułu. Gdy Komisja zażąda zgłoszenia takiego zagranicznego wkładu finansowego, jest on uznawany za zagraniczny wkład finansowy podlegający zgłoszeniu w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Artykuł 29

Przepisy proceduralne mające zastosowanie do wstępnego przeglądu oraz szczegółowego dochodzenia w sprawie zgłoszonych wkładów finansowych w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego

1) Art. 8, art. 9 ust. 1, 3 i 4, art. 11, 12, 13, 14, 16 i 22 stosuje się do zgłoszonych wkładów finansowych w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego.

2) Komisja przeprowadza wstępny przegląd nie później niż 60 dni po otrzymaniu zgłoszenia.

3) Komisja podejmuje decyzję dotyczącą ewentualnego wszczęcia szczegółowego dochodzenia w terminie określonym na przeprowadzenie wstępnego przeglądu i bezzwłocznie informuje zainteresowane przedsiębiorstwo oraz instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający.

4) Komisja może przyjąć decyzję zamykającą szczegółowe dochodzenie nie później niż 200 dni po otrzymaniu zgłoszenia. W wyjątkowych okolicznościach termin ten może zostać przedłużony po konsultacji z przedmiotowymi: instytucją zamawiającą lub podmiotem zamawiającym.

Artykuł 30

Decyzje Komisji

1) Gdy Komisja, po przeprowadzeniu szczegółowego dochodzenia, stwierdza, że przedsiębiorstwo korzysta z subsydium zagranicznego, które zakłóca rynek wewnętrzny na podstawie art. 3–5, oraz gdy zainteresowane przedsiębiorstwo proponuje zobowiązania, które całkowicie i skutecznie usuwają zakłócenie na rynku wewnętrznym, podejmuje decyzję nakładającą zobowiązania, zgodnie z art. 9 ust. 3. W wyniku oceny przeprowadzonej na podstawie art. 5 nie wprowadza się zmian do pierwotnej oferty złożonej przez przedsiębiorstwo, która jest niezgodna z prawem Unii.

2) Gdy zainteresowane przedsiębiorstwo nie proponuje zobowiązań lub gdy Komisja uważa, że zobowiązania, o których mowa w ust. 1, nie są ani odpowiednie ani wystarczające do pełnego i skutecznego usunięcia zakłócenia, przyjmuje ona decyzję zakazującą udzielenia zamówienia zainteresowanemu przedsiębiorstwu („decyzja zakazująca udzielenia zamówienia”).

3) Gdy Komisja, po przeprowadzeniu szczegółowego dochodzenia, nie stwierdza, że przedsiębiorstwo korzysta z subsydium zagranicznego, które zakłóca rynek wewnętrzny, przyjmuje decyzję na podstawie art. 9 ust. 4.

Artykuł 31

Oceny w ramach postępowań o udzielenie zamówienia publicznego obejmujące zgłoszenie i zawieszenie udzielenia zamówienia

1) Ocena ofert złożonych w ramach postępowań o udzielenie zamówienia publicznego może być kontynuowana w czasie trwania wstępnego przeglądu oraz szczegółowego dochodzenia. Zamówienie nie zostaje udzielone przed upływem terminu określonego w art. 29 ust. 2.

2) Jeżeli na podstawie art. 29 ust. 3 podjęto decyzję o wszczęciu szczegółowego dochodzenia, zamówienie nie zostanie udzielone przedsiębiorstwu składającemu zgłoszenie na podstawie art. 28, dopóki Komisja nie podejmie decyzji na podstawie art. 30 ust. 3 lub dopóki nie upłynie termin określony w art. 29 ust. 4. Jeżeli Komisja nie podejmie decyzji w tym terminie, zamówienie może być udzielone każdemu przedsiębiorstwu, w tym przedsiębiorstwu składającemu zgłoszenie.

3) Zamówienie może zostać udzielone przedsiębiorstwu składającemu oświadczenie na podstawie art. 28 przed podjęciem przez Komisję którejkolwiek z decyzji, o których mowa w art. 30, lub przed upływem terminu określonego w art. 29 ust. 4, tylko wtedy, gdy w ocenie oferty ustalono, że przedsiębiorstwo to w każdym razie złożyło ofertę najkorzystniejszą ekonomicznie.

4) Gdy Komisja wydaje na podstawie art. 30 ust. 2 decyzję dotyczącą oferty najkorzystniejszej ekonomicznie, zamówienie może być udzielone przedsiębiorstwu, które złożyło kolejną najlepszą ofertę niepodlegającą decyzji na podstawie art. 30 ust. 2.

5) Gdy Komisja wydaje decyzję na podstawie art. 30 ust. 1 lub 3, zamówienie może być udzielone każdemu przedsiębiorstwu, które złożyło ofertę najkorzystniejszą ekonomicznie, w tym, w zależności od przypadku, przedsiębiorstwu lub przedsiębiorstwom, które złożyły zgłoszenie na podstawie art. 28.

6) We wszystkich przypadkach instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający bezzwłocznie informują Komisję o wszelkich decyzjach związanych z wynikiem postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego.

7) W odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw uczestniczących w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego przestrzega się zasad regulujących zamówienia publiczne, obejmujących m.in. proporcjonalność, niedyskryminację, równe traktowanie i przejrzystość. Fakt prowadzenia dochodzenia w sprawie subsydiów zagranicznych na podstawie niniejszego rozporządzenia nie jest powodem traktowania zainteresowanego przedsiębiorstwa w sposób sprzeczny z tymi zasadami przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający.

8) Bieg każdego terminu rozpoczyna się w następnym dniu roboczym po otrzymaniu zgłoszenia lub przyjęciu odnośnej decyzji przez Komisję.

Artykuł 32

Grzywny i okresowe kary pieniężne mające zastosowanie do wkładów finansowych w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia publicznego

1) Komisja może nakładać grzywny i okresowe kary pieniężne określone w art. 15.

2) Komisja może ponadto nałożyć na zainteresowane przedsiębiorstwa w drodze decyzji grzywny nieprzekraczające 1 % ich łącznego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym, jeżeli celowo lub w wyniku niedopatrzenia przekażą one w zgłoszeniu na podstawie art. 28, lub w jego uzupełnieniu, niepoprawne lub wprowadzające w błąd informacje;

3) Komisja może nałożyć w drodze decyzji na zainteresowane przedsiębiorstwa grzywny nieprzekraczające 10 % ich łącznego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym, jeżeli celowo lub w wyniku niedopatrzenia nie zgłoszą one subsydium na podstawie art. 28 w trakcie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

ROZDZIAŁ 5: WSPÓLNE PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 33

Relacje między procedurami

1) Wkład finansowy zgłoszony w kontekście koncentracji na podstawie art. 19 może mieć znaczenie i może zostać ponownie oceniony w odniesieniu do innej działalności gospodarczej.

2) Wkład finansowy zgłoszony w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie art. 28 może mieć znaczenie i może zostać ponownie oceniony w odniesieniu do innej działalności gospodarczej.

Artykuł 34

Badanie rynku

1) Gdy dostępne informacje potwierdzają uzasadnione podejrzenie, że subsydia zagraniczne w konkretnym sektorze, na rzecz konkretnego rodzaju działalności gospodarczej lub oparte na konkretnym instrumencie subsydyjnym mogą zakłócać rynek wewnętrzny, Komisja może przeprowadzić badanie rynku dotyczące tego konkretnego sektora, konkretnego rodzaju działalności gospodarczej lub dotyczące wykorzystania przedmiotowego instrumentu subsydyjnego. W trakcie tego badania rynku Komisja może wystąpić do zainteresowanych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw o dostarczenie niezbędnych informacji i może przeprowadzić niezbędne kontrole. Komisja może również zwrócić się do zainteresowanego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego o dostarczenie informacji.

2) Komisja może opublikować sprawozdanie na temat wyników badania rynku dotyczącego konkretnych sektorów, konkretnych rodzajów działalności gospodarczej lub konkretnych instrumentów subsydyjnych i umożliwić zainteresowanym stronom zgłaszanie uwag.

3) Komisja może wykorzystywać informacje uzyskane z takiego badania rynku w ramach procedur prowadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

4) Zastosowanie mają art. 11, 12, 13 i 15 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

Terminy przedawnienia

1) Uprawnienia Komisji przewidziane w art. 9 podlegają terminowi przedawnienia wynoszącemu dziesięć lat, rozpoczynającemu bieg w dniu, w którym zainteresowanemu przedsiębiorstwu przyznano subsydium zagraniczne. Jakiekolwiek działanie podejmowane przez Komisję na podstawie art. 8, 11, 12 lub 13 w odniesieniu do subsydium zagranicznego powoduje przerwanie terminu przedawnienia. Po każdej przerwie okres przedawnienia zaczyna biec od nowa.

2) Uprawnienia Komisji w zakresie nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych na podstawie art. 15, 25 i 32 podlegają terminowi przedawnienia wynoszącemu trzy lata, rozpoczynającemu bieg w dniu, w którym miało miejsce naruszenie wskazane w art. 15, 25 lub 32. W przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń bieg okresu przedawnienia rozpoczyna się w dniu zaprzestania naruszenia. Wszelkie działania podjęte przez Komisję w odniesieniu do naruszenia, o którym mowa w art. 15, 25 lub 32, przerywają bieg okresu przedawnienia w odniesieniu do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych. Po każdej przerwie okres przedawnienia zaczyna biec od nowa.

3) Uprawnienia Komisji w zakresie egzekwowania decyzji nakładających grzywny i okresowe kary pieniężne na podstawie art. 15, 25 i 32 podlegają okresowi przedawnienia wynoszącemu pięć lat, rozpoczynającemu bieg w dniu, w którym została podjęta decyzja Komisji nakładająca grzywny lub okresowe kary pieniężne. Wszelkie działanie podjęte przez Komisję lub państwo członkowskie działające na wniosek Komisji, mające na celu wyegzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej, przerywa bieg okresu przedawnienia. Po każdej przerwie okres przedawnienia zaczyna biec od nowa.

Artykuł 36

Publikacja decyzji

1) Komisja publikuje skrócone zawiadomienie o decyzjach podjętych na podstawie art. 8 ust. 2.

2) Komisja publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej decyzje, które podejmuje na podstawie art. 9 ust. 2, 3 i 4, art. 24 ust. 3 oraz art. 30 ust. 1, 2 i 3.

3) Przy publikacji skróconych zawiadomień i decyzji Komisja należycie uwzględnia uzasadnione interesy przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony ich tajemnic handlowych i innych informacji poufnych.

Artykuł 37

Adresaci decyzji

1) Decyzje podjęte na podstawie art. 8, 9, 15, art. 24 ust. 3, art. 25, art. 30 ust. 1 i art. 32 skierowane są do przedsiębiorstw lub związku zainteresowanych przedsiębiorstw. Komisja bezzwłocznie powiadamia adresata o decyzji i umożliwia mu wskazanie Komisji, które informacje są jego zdaniem poufne. Komisja przekazuje zainteresowanej instytucji zamawiającej lub zainteresowanemu podmiotowi

zamawiającemu egzemplarz każdej decyzji Komisji skierowanej do przedsiębiorstwa uczestniczącego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

2) Decyzje podejmowane na podstawie art. 30 ust. 2 i 3 skierowane są do zainteresowanych: instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego. Komisja przekazuje przedsiębiorstwu, które zostało objęte zakazem udzielenia zamówienia publicznego, egzemplarz odnośnej decyzji.

Artykuł 38

Ujawnianie informacji i prawo do obrony

1) Przed podjęciem decyzji na podstawie art. 9, 15, art. 24 ust. 3 lit. c), art. 25, art. 30 ust. 2 lub art. 32 Komisja umożliwia zainteresowanemu przedsiębiorstwu przekazanie uwag dotyczących uzasadnienia, na którego podstawie Komisja planuje podjąć decyzję.

2) Podstawą decyzji wydanej przez Komisję może być wyłącznie uzasadnienie, w odniesieniu do którego zainteresowane przedsiębiorstwa miały możliwość przekazania uwag.

Artykuł 39

Tajemnica zawodowa

1) Informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów, do których je uzyskano.

2) Komisja, jej urzędnicy i inne osoby pracujące pod jej nadzorem nie mogą ujawniać informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, w których posiadanie weszli na mocy niniejszego rozporządzenia.

3) Przepisy ust. 1 i 2 nie stanowią przeszkody dla publikacji statystyk i sprawozdań, które nie zawierają informacji umożliwiających identyfikację poszczególnych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw.

ROZDZIAŁ 6: STOSUNEK DO INNYCH INSTRUMENTÓW PRAWNYCH

Artykuł 40

Stosunek do innych instrumentów prawnych

1) Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów art. 101, 102, 106, 107 i 108 Traktatu, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003[12] i rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004[13].

[12] Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

[13] Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1).

2) Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r.[14]

3) Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452 r.[15]

4) Niniejsze rozporządzenie jest nadrzędne wobec rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1035 do czasu, w którym to ostatnie rozporządzenie będzie mieć zastosowanie, zgodnie z jego art. 18. Jeżeli po tej dacie subsydium zagraniczne objęte jest zakresem stosowania zarówno rozporządzenia (UE) 2016/1035, jak i niniejszego rozporządzenia, nadrzędne jest rozporządzenie (UE) 2016/1035. Przepisy niniejszego rozporządzenia mające zastosowanie do zamówień publicznych i koncentracji są jednak nadrzędne wobec rozporządzenia (UE) 2016/1035.

5) Niniejsze rozporządzenie jest nadrzędne wobec rozporządzenia Rady (EWG) nr 4057/86.

6) Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/712. Koncentracje podlegające zgłoszeniu, określone w art. 18 niniejszego rozporządzenia, dotyczące przewoźników lotniczych, podlegają przepisom rozdziału 3. Postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, określone w art. 27 niniejszego rozporządzenia, dotyczące przewoźników lotniczych, podlegają przepisom rozdziału 4.

7) Nie przeprowadza się postępowania wyjaśniającego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem ani nie nakłada ani nie podtrzymuje środków, jeżeli takie postępowanie wyjaśniające lub środki byłyby sprzeczne ze zobowiązaniami Unii wynikającymi z jakiejkolwiek zawartej przez nią odpowiedniej umowy międzynarodowej. W szczególności nie podejmuje się żadnych działań na mocy niniejszego rozporządzenia, które oznaczałyby konkretną akcję przeciwko subsydium w rozumieniu art. 32.1 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody w korzystaniu przez Unię z jej praw ani w wywiązywaniu się przez Unię z jej zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych.

ROZDZIAŁ 7: PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 41

Procedura komitetowa w zakresie decyzji

Decyzje na podstawie art. 9, art. 24 ust. 3 i art. 30 podejmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 43 ust. 2.

---

[14] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

[15] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii (Dz.U. L 79 I z 21.3.2019, s. 1).

Artykuł 42

Procedura komitetowa w zakresie aktów wykonawczych

1) Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych w odniesieniu do:

   a) formy, treści i innych szczegółów proceduralnych dotyczących zgłoszeń koncentracji, zgodnie z art. 19;

   b) formy, treści i innych szczegółów proceduralnych dotyczących zgłaszania zagranicznych wkładów finansowych w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie art. 28;

   c) szczegółów dotyczących ujawniania informacji na podstawie art. 38;

   d) formy, treści i innych szczegółów proceduralnych dotyczących wymogów w zakresie przejrzystości;

   e) szczegółowych przepisów dotyczących wyznaczania terminów;

   f) warunków i terminów proponowania zobowiązań na podstawie art. 30;

   g) szczegółowych przepisów dotyczących kroków proceduralnych, o których mowa w art. 28, 29, 30 i 31, odnoszących się do dochodzeń dotyczących postępowań o udzielenie zamówienia publicznego.

2) Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 43 ust. 2.

Artykuł 43

Komitet

1) Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2) W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 44

Akty delegowane

1) Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych do celów:

   a) zmiany progów dotyczących zgłoszeń określonych w art. 18 i 27, w świetle praktyki stosowanej przez Komisję w ciągu pierwszych pięciu lat stosowania niniejszego rozporządzenia oraz biorąc pod uwagę skuteczność jego stosowania;

   b) zwalniania niektórych kategorii zainteresowanych przedsiębiorstw z obowiązku zgłaszania na podstawie art. 19 i 28, w świetle praktyki Komisji w pierwszych pięciu latach stosowania niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy praktyka ta pozwala na zidentyfikowanie działalności gospodarczej, w której przypadku istnieje niewielkie prawdopodobieństwo, że subsydia zagraniczne zakłócą rynek wewnętrzny;

c) zmiany terminów przeglądu i szczegółowych dochodzeń określonych w art. 24 i 29.

2) Akty delegowane, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z art. 45.

Artykuł 45

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1) Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2) Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 44, powierza się Komisji na okres dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3) Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 44, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4) Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5) Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6) Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 44 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 46

Przegląd

Najpóźniej w ciągu pięciu lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, załączając do niego, jeżeli Komisja uzna to za stosowne, odpowiednie wnioski ustawodawcze.

Artykuł 47

Przepisy przejściowe

1) Niniejsze rozporządzenie stosuje się do subsydiów zagranicznych przyznanych w ciągu dziesięciu lat przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia

w przypadkach, w których takie subsydia zagraniczne zakłócają rynek wewnętrzny po rozpoczęciu stosowania niniejszego rozporządzenia.

2) Niniejsze rozporządzenie stosuje się do zagranicznych wkładów finansowych przyznanych w ciągu trzech lat poprzedzających datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia w przypadkach, w których takie zagraniczne wkłady finansowe zostały przyznane przedsiębiorstwu zgłaszającemu koncentrację lub wkłady finansowe w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3) Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do koncentracji, w których przypadku umowa została zawarta, oferta publiczna została ogłoszona lub pakiet kontrolny został nabyty przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

4) Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego rozpoczętych przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 48

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [data: sześć miesięcy po wejściu w życie].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Obszar polityki: konkurencja/jednolity rynek

Wpływ na budżet wiąże się z nowymi zadaniami powierzonymi Komisji, w tym z zadaniami z zakresu bezpośredniego nadzoru.

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

☒ **nowego działania**

☐ **nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**[54]

☐ **przedłużenia bieżącego działania**

☐ **połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania**

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

Ogólnym celem przedmiotowej inicjatywy jest przywrócenie równych szans na rynku wewnętrznym, tak aby nie był on zakłócany przez subsydia zagraniczne.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Inicjatywa ta ma dwa cele szczegółowe.

1. Zidentyfikowanie najbardziej zakłócających subsydiów ten cel szczegółowy dotyczy kwestii ogólnego braku informacji na temat subsydiów na poziomie międzynarodowym oraz braku kryteriów i procedur oceny potencjalnych zakłóceń rynku wewnętrznego UE powodowanych przez subsydia zagraniczne.

2. Rozwiązanie problemu zakłóceń wywoływanych przez subsydia zagraniczne: cel ten dotyczy kwestii braku narzędzi umożliwiających rozwiązanie problemu zakłóceń powodowanych przez subsydia zagraniczne po ich zidentyfikowaniu.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Grupa zainteresowanych stron	Konsekwencje w praktyce
Przedsiębiorstwa	Po pierwsze zainteresowanymi stronami, na które przedmiotowa inicjatywa będzie miała największy wpływ, są przedsiębiorstwa

[54] O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

	potencjalnie korzystające z subsydiów zagranicznych. Może to potencjalnie dotyczyć każdego przedsiębiorstwa, a mianowicie przedsiębiorstw, których ostatecznymi właścicielami są cudzoziemcy i obywatele UE. Wprowadzony obowiązek zgłaszania koncentracji i ofert w ramach zamówień publicznych, których wartość przekracza określone progi, spowoduje obciążenie administracyjne dla tych przedsiębiorstw. Ponadto jeżeli Komisja wszczyna dochodzenie z urzędu we wszystkich innych sytuacjach rynkowych, zainteresowane przedsiębiorstwa będą musiały przedkładać wymagane informacje. Jeśli okaże się, że przedsiębiorstwa korzystały z zakłócających subsydiów zagranicznych, będą one podlegały środkom kompensacyjnym takim jak zwrot subsydium. Po drugie przedsiębiorstwa, które nie korzystają z zakłócających subsydiów zagranicznych, odniosą korzyści w związku z wprowadzeniem niniejszego rozporządzenia, ponieważ dzięki niemu zostaną przywrócone i utrzymane równe szanse na rynku wewnętrznym. Po trzecie rozporządzenie nie wpłynie w znacznym stopniu na MŚP. Progi powodujące obowiązek zgłoszenia będą prawdopodobnie zbyt wysokie, aby mieć na nie wpływ. Ponadto wysoki próg, poniżej którego subsydia prawdopodobnie nie będą powodować zakłóceń – i który jest 25 razy wyższy niż próg *de minimis* dla pomocy państwa – jest również prawdopodobnie zbyt wysoki, aby mógł wpłynąć na większość MŚP.
Konsumenci	Chociaż nowe przepisy nie będą miały bezpośredniego wpływu na konsumentów, wprowadzenie rozporządzenia może mieć na nich nieznaczny negatywny wpływ ekonomiczny w perspektywie krótkoterminowej, ponieważ może prowadzić do wzrostu cen, aczkolwiek nie przewiduje się, aby miał on być znaczący. W dłuższej perspektywie konsumenci odniosą jednak korzyści w związku z kontrolą *ex ante* potencjalnie subsydiowanych koncentracji. W szczególności kontrola koncentracji subsydiowanych może pobudzić innowacje i wydajność, ponieważ przedsiębiorstwa niesubsydiowane będą miały wtedy większe szanse na zbudowanie korzyści skali. Ponadto rozwiązanie problemu zakłócających subsydiów zagranicznych również w zakresie wykraczającym poza koncentracje pozwoli poprawić konkurencję na rynku wewnętrznym, co ostatecznie przyniesie korzyści konsumentom w postaci niższych cen i lepszych produktów.
Państwa trzecie	Rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na organy publiczne z państw trzecich. Jako organ wykonawczy Komisja może jednak podejmować z nimi współpracę w zakresie wniosków o udzielenie informacji lub, bardziej ogólnie, w ramach konsultacji w trakcie trwania procedury. Ogólnie rzecz biorąc, instrument ten może zachęcić państwa trzecie do zwiększenia starań na rzecz poszukiwania wielostronnych rozwiązań, jak również do ponownej oceny wykorzystania subsydiów w ich

	polityce inwestycyjnej.
Organy publiczne	Komisja będzie organem publicznym, na który rozporządzenie będzie miało największy wpływ, ponieważ stanie się ona jedynym organem egzekwującym stosowanie narzędzi dochodzeniowych. Kontrola *ex ante* koncentracji subsydiowanych może wymagać około 40 EPC; kontrola *ex ante* subsydiowanych ofert w zamówieniach publicznych – 45 EPC, a kontrola z urzędu wszystkich innych sytuacji rynkowych związanych z zakłócającymi subsydiami zagranicznymi może wymagać około 60 EPC. Rozporządzenie prawdopodobnie w znacznie mniejszym stopniu wpłynie na organy krajowe i instytucje zamawiające w perspektywie średnio- i długoterminowej, ponieważ Komisja będzie prawdopodobnie dążyć do ustanowienia mechanizmów koordynacji z organami krajowymi w celu lepszego egzekwowania stosowania instrumentu dochodzeniowego.

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Proponowane wskaźniki opierają się głównie na wewnętrznych źródłach danych Komisji lub na konsultacjach, które zostaną przeprowadzone przez Komisję. Planuje się przeprowadzenie oceny przedmiotowej inicjatywy w ciągu 5 lat od jej wejścia w życie. W ramach oceny zbadana zostanie w szczególności kwestia, czy i w jakim zakresie rozporządzenie przyczyniło się do poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego. Poniżej przedstawiono proponowane wskaźniki na potrzeby monitorowania realizacji celów polityki określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Cele szczegółowe	**Wskaźniki monitorowania**	**Źródła danych lub metody gromadzenia danych**	**Czy dane zostały już zgromadzone?**	**Podmioty odpowiedzialne za gromadzenie danych**
Zidentyfikowanie najbardziej zakłócających subsydiów	Roczna liczba spraw dotyczących domniemanych zakłócających subsydiów zagranicznych, którymi zajmował się organ nadzorczy	Źródła informacji: - zgłoszenia - informacje rynkowe przekazane przez strony trzecie - sprawy z urzędu	Nie	Komisja
	Udział spraw dotyczących subsydiów zagranicznych uznanych za zakłócające w całkowitej liczbie spraw	Rejestr wszystkich ostatecznych decyzji stwierdzających zakłócenia spowodowane przez subsydia zagraniczne	Nie	Komisja
	Udział spraw rozstrzygniętych dzięki testowi bilansującemu w całkowitej liczbie spraw	Rejestr wszystkich ostatecznych decyzji, w których stwierdzono, że pozytywne skutki przeważają nad zakłóceniami	Nie	Komisja
Usunięcie zakłóceń wywoływanych przez subsydia zagraniczne	Opinie zainteresowanych stron na temat skutków nałożonych środków kompensacyjnych	Konsultacje z zainteresowanymi stronami z UE na temat ich opinii na temat skutków nałożonych środków kompensacyjnych	Nie	Komisja

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane w sposób bezpośredni. Do czasu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja powinna wprowadzić skuteczne procedury egzekwowania jego przepisów, w szczególności w kontekście funkcjonowania systemów zgłaszania *ex ante* potencjalnie subsydiowanych koncentracji i ofert w ramach zamówień publicznych, ale także w celu przeprowadzania badań rynku i wykonywania wszelkich innych uprawnień w zakresie dochodzenia, egzekwowania i monitorowania.

Po wejściu w życie rozporządzenia i po zwiększeniu dostępności informacji na temat subsydiów zagranicznych Komisja będzie gromadzić wiedzę specjalistyczną na temat skuteczności tego procesu. Jeżeli w świetle tych informacji Komisja uzna, że zastosowane procedury można poprawić, usprawnić lub uprościć, może podjąć decyzję o zmianie odpowiednich progów lub zwolnić niektóre kategorie przedsiębiorstw z obowiązku zgłaszania w drodze aktu delegowanego.

Planuje się przeprowadzenie oceny przedmiotowej inicjatywy w ciągu 5 lat od jej wejścia w życie. W ramach oceny zbadana zostanie w szczególności kwestia, czy i w jakim zakresie rozporządzenie przyczyniło się do poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii" należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

Przyczyny działania na poziomie europejskim (*ex ante*):

Podstawową przyczyną problemu jest istnienie subsydiów zagranicznych powodujących zakłócenia na rynku wewnętrznym UE i jednoczesny brak jakiegokolwiek mechanizmu regulacyjnego, który umożliwiałby zapobieganie takim zakłóceniom lub wyeliminowanie problemu, jaki powodują. Chociaż istniejący zestaw narzędzi UE obejmuje pewne przepisy dotyczące postępowania z subsydiami zagranicznymi w pewnych okolicznościach rynkowych, nie są one wystarczające i pozostawiają pewną „lukę regulacyjną". Ponieważ Unia ma wyłączne kompetencje w dziedzinie konkurencji i wspólnej polityki handlowej, państwa członkowskie nie mogą rozwiązać tej kwestii poprzez indywidualne środki z zakresu polityki. Wspomnianą lukę regulacyjną opisano bardziej szczegółowo w sekcjach 1.5.3. i 1.5.4. poniżej.

Subsydia zazwyczaj stanowią element szerszych strategii przemysłowych państw trzecich. Państwa mają prawo do opracowywania i wdrażania własnej polityki przemysłowej, w tym przyznawania subsydiów, które mogą jednak zakłócać funkcjonowanie rynków w innych państwach. Według danych zarejestrowanych przez Global Trade Alert (GTA) odnotowuje się stały wzrost liczby środków subsydyjnych wdrażanych na całym świecie. Do końca 2020 r. obowiązywały 1 724 środki subsydyjne wdrożone przez pięciu największych partnerów handlowych UE (Chiny: 205, Stany Zjednoczone: 999, Zjednoczone Królestwo: 104, Rosja: 414 i Szwajcaria: 2). Trzy z tych państw (Stany Zjednoczone, Szwajcaria i Chiny) są również głównymi partnerami w zakresie bezpośrednich inwestycji zagranicznych realizowanych od podstaw w UE. Te same pięć państw zgłosiło WTO następujące kwoty subsydiów za 2018 r.: Chiny (520 mld EUR), Stany Zjednoczone (17 mld EUR), Rosja (3,8 mld EUR), Zjednoczone Królestwo (888 mln EUR) i Szwajcaria (697 mln EUR). Dowody wydają się sugerować, że zgłoszone kwoty są zaniżone. Połączenie rosnącej skali subsydiowania oraz wysokiego poziomu handlu i działalności inwestycyjnej między UE a jej partnerami handlowymi stwarza rosnące ryzyko zakłóceń na rynku wewnętrznym UE.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (*ex post*):

Wydaje się, że działania UE przynoszą wartość dodaną. W szczególności cele i wartość dodaną kontroli subsydiów zagranicznych można porównać do celów i wartości dodanej istniejącej kontroli pomocy państwa, tj. zapewnienia efektywnej konkurencji i równych szans na rynku wewnętrznym. Kryteria zgodności w zakresie pomocy państwa gwarantują, że kwota pomocy jest ograniczona do minimum niezbędnego do osiągnięcia celu leżącego we wspólnym interesie i proporcjonalna do tego celu. Państwa członkowskie nie mogą w związku z tym wydatkować zbyt wysokich, a tym samym zakłócających kwot pomocy państwa, ani też rywalizować

ze sobą pod względem udzielanych subsydiów. Podawanie do wiadomości publicznej informacji na temat wsparcia udzielanego przez państwa członkowskie sprzyja również dyscyplinie rynkowej. Takich korzyści nie można było osiągnąć na poziomie państw członkowskich.

Co więcej, wprowadzenie rozporządzenia na poziomie UE pozwala potencjalnym beneficjentom subsydiów zagranicznych poznać z wyprzedzeniem zasady, którymi właściwy organ nadzorczy będzie się kierował, oceniając istnienie subsydiów zagranicznych i ewentualnych zakłóceń, które mogą one powodować. Gwarantuje to przewidywalność i zwiększa pewność prawną systemu we poszczególnych państwach członkowskich.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Poniżej (oraz w sekcji 1.5.4.) przedstawiono przegląd istniejących unijnych i międzynarodowych instrumentów stosowanych obecnie w dziedzinie konkurencji, handlu, zamówień publicznych oraz w niektórych przepisach sektorowych i zidentyfikowano istniejącą lukę regulacyjną w celu rozwiązania problemu zakłóceń na rynku wewnętrznym UE powodowanych przez subsydia zagraniczne.

Jeśli chodzi o unijne reguły konkurencji, unijne zasady pomocy państwa mają zastosowanie wyłącznie do wsparcia finansowego przyznawanego przez państwa członkowskie UE i mają na celu zapewnienie, aby interwencje rządów UE nie zakłócały konkurencji i handlu wewnątrzunijnego. W przypadku zakłócających subsydiów udzielanych przez państwa trzecie taki mechanizm nie istnieje. Unijne przepisy dotyczące połączeń i przeciwdziałania praktykom monopolistycznym mają na celu zapobieganie znaczącym zakłóceniom konkurencji wynikającym z połączeń i przejęć, które mogłyby stworzyć „znaczącą przeszkodę w skutecznej konkurencji”, lub z antykonkurencyjnych praktyk przedsiębiorstw. Nie uwzględniają one w szczególności kwestii, czy postępowanie przedsiębiorstwa, na przykład w formie antykonkurencyjnej polityki cenowej, wynika z zagranicznych subsydiów lub było przez nie ułatwione.

Ponadto rozporządzenie ustanawiające ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych pozwala państwom członkowskim na monitorowanie inwestycji zagranicznych, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo i porządek publiczny danego państwa członkowskiego, poprzez uwzględnienie ich wpływu na aktywa krytyczne i infrastrukturę krytyczną. Rozporządzenie nie odnosi się jednak konkretnie do kwestii zakłóceń powodowanych przez zagraniczne subsydia na rynku wewnętrznym.

W odniesieniu do zamówień publicznych istniejące unijne ramy prawne nie odnoszą się konkretnie do zakłóceń unijnych rynków zamówień publicznych powodowanych przez subsydia zagraniczne. Dyrektywy 2014/24/UE i 2014/25/UE umożliwiają instytucjom zamawiającym odrzucanie rażąco niskich ofert, jeżeli można ustalić, że oferent uzyskał pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym, ale nie zawierają one żadnych odpowiednich przepisów dotyczących subsydiów zagranicznych. Ponadto chociaż udzielenie subsydium zagranicznego można uwzględnić w ogólnej ocenie oferty, każde takie odrzucenie oferty jako rażąco niskiej musi być uzasadnione poprzez wykazanie, że subsydium zagraniczne zmniejsza wykonalność tej oferty i zdolność oferenta do realizacji zamówienia po oferowanej (rażąco niskiej) cenie.

Celem instrumentu dotyczącego udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym jest zachęcanie partnerów handlowych do negocjowania z UE otwarcia ich rynków zamówień publicznych dla przedsiębiorstw unijnych. Po jego przyjęciu umożliwiłby egzekwowanie zasady zrównoważonego, wzajemnego dostępu przedsiębiorstw UE do rynków zamówień publicznych państw trzecich, jednak nie przyczyniłby się do rozwiązanie problemu zakłóceń powodowanych przez subsydia zagraniczne w UE.

Umowy międzyrządowe są zawierane, aby ułatwiać inwestycje. Mogą one obejmować organizowanie zamówień publicznych mających na celu wspólne wdrażanie lub wykorzystywanie przedsięwzięcia, zwłaszcza w przypadku dużej infrastruktury. Takie zamówienia publiczne są zwolnione z przepisów UE dotyczących zamówień publicznych, o ile spełnione są warunki określone w art. 9 dyrektywy 2014/24/UE, przy czym zawsze muszą być one zgodne z traktatami UE. Zakłócające skutki subsydiów zagranicznych nie są w sposób szczegółowy kontrolowany w ramach takich umów.

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Inicjatywa może być w pełni sfinansowana przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF). Wpływ finansowy na środki operacyjne zostanie w całości pokryty ze środków przewidzianych w WRF na lata 2021–2027 w ramach puli środków finansowych Programu na rzecz jednolitego rynku.

W ramach inicjatywy wykorzystana zostanie istniejąca wiedza specjalistyczna w dziedzinie konkurencji, ochrony handlu i zamówień publicznych, co może doprowadzić do powstania synergii między istniejącymi instrumentami oraz zmniejszenia niezbędnych kosztów.

W dziedzinie polityki handlowej Porozumienie WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz instrumenty ochrony handlu (TDI) umożliwiają UE reagowanie na nieuczciwą konkurencję w postaci wyrządzającego szkody przywozu towarów, które są nieuczciwie wyceniane poniżej ich wartości normalnej (instrument antydumpingowy) lub subsydiowane (instrument antysubsydyjny). Unijne przepisy antydumpingowe i antysubsydyjne mają jednak zastosowanie wyłącznie do przywozu towarów i nie obejmują usług, inwestycji ani innych przepływów finansowych związanych z przedsiębiorstwami funkcjonującymi w UE.

Na szczeblu międzynarodowym UE może wytoczyć powództwo przeciwko członkowi WTO przed zespołem orzekającym WTO w związku z naruszeniem porozumienia SCM. Zakres stosowania porozumienia SCM również jest jednak ograniczony do handlu towarami. Subsydia nie są wyłączone z zakresu stosowania Układu ogólnego WTO w sprawie handlu usługami (GATS). W rzeczywistości GATS obejmuje wbudowany mandat do prowadzenia dalszych negocjacji w sprawie dyscyplin dotyczących subsydiów na usługi.

Jeśli chodzi o dwustronne umowy o wolnym handlu (FTA), istnieją znaczne różnice w zakresie przepisów dotyczących subsydiów. W przypadku zakłócających subsydiów większość FTA koncentruje się na przejrzystości i konsultacjach. Niektóre z nich zawierają przepisy zakazujące subsydiów uznawanych za szczególnie szkodliwe (takich jak nieograniczone gwarancje). Umowy podpisane z niektórymi państwami sąsiadującymi przewidują zobowiązanie do wprowadzenia

systemu kontroli subsydiów wzorowanego na unijnych zasadach pomocy państwa. Chociaż zakres tych umów dotyczy subsydiów, które mają wpływ na handel między UE a danym państwem trzecim, oczekuje się, że jurysdykcje posiadające takie systemy kontroli subsydiów będą lepiej przygotowane do identyfikowania subsydiów zakłócających rynek wewnętrzny UE i podejmowania wobec nich działań. W razie wystąpienia takich przypadków FTA zazwyczaj nie przewidują terminowych rozwiązań mających na celu wyeliminowanie takich zakłócających subsydiów.

Rozporządzenie (UE) 2019/712 w sprawie ochrony konkurencji w transporcie lotniczym umożliwia Komisji prowadzenie dochodzeń, jeżeli znajdzie ona dowody na istnienie praktyki zakłócającej konkurencję między unijnymi przewoźnikami lotniczymi oraz na rynkach usług transportu lotniczego. Obejmuje ono również dotacje dla przewoźników lotniczych z państw trzecich, jednak nie dla innych uczestników łańcucha lotniczego, i nie zawiera żadnych szczegółowych przepisów dotyczących zamówień publicznych lub nabycia subsydiowanego przedsiębiorstw w UE będących przedmiotem transakcji.

Ponadto rozporządzenie (UE) 2016/1035 w sprawie ochrony przed szkodliwymi praktykami cenowymi dotyczącymi statków, w przypadkach, w których miałoby zastosowanie, umożliwiałoby UE przyjmowanie środków w stosunku do każdego statku, którego sprzedaż poniżej wartości normalnej stanowi szkodę dla przemysłu Unii. Mimo że rozporządzenie to oficjalnie weszło w życie, jego przepisy stosuje się jednak od dnia wejścia w życie Porozumienia OECD dotyczącego przemysłu stoczniowego, jak określono w jego art. 18. Biorąc pod uwagę, że Porozumienie dotyczące przemysłu stoczniowego OECD nigdy nie weszło w życie (i nie oczekuje się, że wejdzie) ze względu na brak ratyfikacji, rozporządzenie (UE) 2016/1035 nie ma zastosowania.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

Inicjatywa może być w pełni sfinansowana przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF). Wpływ finansowy na środki operacyjne zostanie w całości pokryty ze środków przewidzianych w WRF na lata 2021–2027 w ramach puli środków finansowych Programu na rzecz jednolitego rynku.

1.6. Okres trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

☐ **Ograniczony czas trwania**

– ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

☒ **Nieograniczony czas trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2022 r. do 2025 r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania[55]

☒ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

– ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

– ☐ przez agencje wykonawcze;

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

– ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

– ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

– ☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;

– ☐ organom prawa publicznego;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

– *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Komisja będzie wyłącznie odpowiedzialna za egzekwowanie przepisów niniejszego rozporządzenia.

[55] Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Rozporządzenie zostanie poddane ocenie i przeglądowi 5 lat po jego wejściu w życie. W ramach oceny zbadana zostanie w szczególności kwestia, czy i w jakim zakresie określone cele szczegółowe przyczyniły się do poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego. Komisja przedstawi sprawozdanie z ustaleń dokonanych w ramach przeglądu i oceny Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

Ponadto w kontekście egzekwowania nowego instrumentu Komisja będzie stale monitorować skuteczność i efektywność wprowadzonych środków. Działania prowadzone przez Komisję w związku z nowym rozporządzeniem zostaną przedstawione w ramach rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji.

Ponadto przegląd może być wymagany, jeżeli rozważane są dodatkowe przepisy na potrzeby kontroli zakłóceń powodowanych przez subsydia zagraniczne na rynku wewnętrznym UE, w tym na poziomie międzynarodowym.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

W odniesieniu do kwestii wykonania rozporządzenia Komisja będzie miała wyłączne kompetencje do egzekwowania obowiązków wynikających z jego przepisów, w tym w zakresie oceny zgłoszeń potencjalnie subsydiowanych koncentracji i ofert w ramach unijnych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego.

Jeżeli przedsiębiorstwo nie zgłosi transakcji subsydiowanej podlegającej obowiązkowi zgłoszenia, Komisja może nałożyć kary i grzywny. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że subsydium zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny, może nałożyć środki kompensacyjne lub przyjąć zobowiązania, w tym dotyczące zwrotu subsydium zagranicznego.

Może być wymagany dialog między Komisją a przedsiębiorstwami, których dotyczy stosowanie rozporządzenia, w celu zapewnienia, aby przedsiębiorstwa przestrzegały wdrożonych środków, w tym środków dotyczących ewentualnego zwrotu subsydium, grzywien lub innych kar.

Ramy kontroli wewnętrznej opierają się na wdrożeniu zasad kontroli wewnętrznej Komisji. Zgodnie z wymogiem rozporządzenia finansowego ważnym celem podejścia Komisji określanego jako „budżet zorientowany na rezultaty" jest zapewnienie opłacalności przy opracowywaniu i wprowadzaniu w życie systemów zarządzania i kontroli, które służą do zapobiegania błędom, ich wykrywania i korygowania.

Działania wymagające zasobów finansowych będą realizowane głównie poprzez zamówienia publiczne w trybie zarządzania bezpośredniego. W związku z tym związane z nimi ryzyko w zakresie legalności i prawidłowości uznaje się za (bardzo) niskie.

Będzie istnieć stałe powiązanie z pracami politycznymi, co zapewni niezbędną elastyczność w zakresie dostosowania zasobów do rzeczywistych potrzeb politycznych w obszarze podlegającym częstym zmianom.

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Zidentyfikowano następujące ryzyko związane z wdrażaniem proponowanego rozporządzenia: 1) Działania odwetowe skierowane przeciwko przedsiębiorstwom z UE Istnieje ryzyko, że nowy instrument prawny spowoduje zastosowanie środków odwetowych przez te państwa trzecie, które postrzegają ten wariant jako utrudnienie dla działalności ich przedsiębiorstw. Aby przeciwdziałać takim obawom, rozporządzenie opiera się na zasadach zbliżonych do unijnych zasad pomocy państwa, usuwa istniejącą lukę prawną i przywraca równe szanse na rynku wewnętrznym. Przedsiębiorstwa z państw trzecich, które nie korzystają z subsydiów, wyrażają poparcie dla tego instrumentu. Rozporządzenie będzie stosowane w sposób obiektywny i niedyskryminujący w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw prowadzących działalność w UE niezależnie od ich struktury własności i tym samym będzie ono spójne z zobowiązaniami międzynarodowymi UE. Przyjęcie rozporządzenia może również stanowić dodatkową zachętę dla państw niebędących członkami UE do opracowania systemu kontroli pomocy państwa podobnego do systemu unijnego oraz do (ponownego) zaangażowania się w negocjacje w sprawie uzgodnienia międzynarodowych zasad przyznawania subsydiów, na przykład w ramach WTO. W każdym przypadku takie środki odwetowe prawdopodobnie nie byłyby zgodne z zasadami WTO, ponieważ byłyby dyskryminujące w przypadku, gdyby państwo trzecie nie posiadało równoważnego systemu kontroli subsydiów krajowych. 2) Nieoczekiwany wzrost obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw W rozporządzeniu przewidziano możliwość zmiany odpowiednich progów lub zwolnienia niektórych kategorii przedsiębiorstw z obowiązku zgłaszania w drodze aktu delegowanego w przypadku stwierdzenia, że niektóre zgłoszone transakcje nie powodują zakłóceń. Ryzyko związane ze zbędnymi obciążeniami administracyjnymi można by ograniczyć do minimum również za pomocą wytycznych dotyczących stosowania rozporządzenia. 3) Nieoczekiwany wzrost obciążeń administracyjnych dla organów publicznych Egzekwowanie przepisów proponowanego rozporządzenia będzie prowadziło do konieczności rozpatrywania spraw przez Komisję, a tym samym do wzrostu kosztów administracyjnych (kosztów pracy, kosztów wyposażenia i materiałów, jak również kosztów ogólnych). W przypadku nieoczekiwanie wysokiej liczby zgłoszeń może wystąpić niedobór personelu, trudności w zarządzaniu oraz dodatkowe koszty. Komisja może jednak zadecydować o niepodejmowaniu działań, jeżeli sprawa nie dotyczy kwestii o charakterze systemowym ani nie ma znaczącego wpływu na rynek wewnętrzny UE.

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Nie dotyczy

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Środki zapobiegania i ochrony są ukierunkowane na zwiększenie przejrzystości w zarządzaniu spotkaniami i kontaktami z zainteresowanymi stronami na podstawie najlepszych praktyk w zakresie zamówień publicznych, w tym wykorzystania narzędzi elektronicznych zamówień publicznych i elektronicznego składania ofert. Podejmowane będą również działania mające na celu zapobieganie konfliktom interesów i wykrywanie potencjalnych konfliktów interesów.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn[56].	państw EFTA[57]	krajów kandydujących[58]	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
1	03 01 Program na rzecz jednolitego rynku	Niezróżn.	TAK	NIE	NIE	NIE
1	03 02 01 01 Program na rzecz jednolitego rynku	Zróżn.	TAK	NIE	NIE	NIE
1	03 02 01 05 Program na rzecz jednolitego rynku	Zróżn.	TAK	NIE	NIE	NIE
7	20 02 06 Inne wydatki na zarządzanie	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

[56] Zróżn. = środki zróżnicowane/niezróżn. = środki niezróżnicowane.

[57] EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

[58] Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

–

Dział wieloletnich ram finansowych	1	Innowacje na jednolitym rynku

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

			2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**po 2027 r.**	**OGÓŁEM**
Środki operacyjne											
Środki operacyjne – 03 02 01 01 Program na rzecz jednolitego rynku	Środki na zobowiązania	(1a)	--	0,725	0,775	0,450	0,450	0,450	0,450		3,300
	Środki na płatności	(2 a)	--	0,363	0,750	0,613	0,450	0,450	0,450	0,225	3,300
Środki operacyjne – 03 02 01 05 Program na rzecz jednolitego rynku	Środki na zobowiązania	(1 b)	--	0,725	0,950	0,800	0,600	0,875	0,575		4,525
	Środki na płatności	(2 b)	--	0,363	0,838	0,875	0,700	0,738	0,725	0,288	4,525
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne[59]											
Linia budżetowa	03.010101.02.	(3)	--	--	0,175	0,350	0,150	0,425	0,125		1,225
• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	--	1,450	1,725	1,250	1,050	1,325	1,025		7,825
	Środki na płatności	(5)	--	0,725	1,588	1,488	1,150	1,188	1,175	0,513	7,825

[59] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)	--	--	0,175	0,350	0,150	0,425	0,125		1,225

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	--	**1,450**	**1,900**	**1,600**	**1,200**	**1,750**	**1,150**		**9,050**
	Środki na płatności	=5+6	--	**0,725**	**1,763**	**1,838**	**1,300**	**1,600**	**1,300**	**0,513**	**9,050**

Dział wieloletnich ram finansowych	**7**	„Wydatki administracyjne”

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**po 2027 r.**	**OGÓŁEM**
• Zasoby ludzkie		--	3,040	9,260	15,480	17,570	17,570	17,570		80,490
• Pozostałe wydatki administracyjne		--	0,050	0,150	0,150	0,150	0,150	0,150		0,800
OGÓŁEM	Środki	--	**3,090**	**9,410**	**15,630**	**17,720**	**17,720**	**17,720**		**81,290**

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	--	**3,090**	**9,410**	**15,630**	**17,720**	**17,720**	**17,720**		**81,290**

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1–7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	--	**4,540**	**11,310**	**17,230**	**18,920**	**19,470**	**18,870**	**0,000**	**90,340**
	Środki na płatności	--	**3,815**	**11,173**	**17,468**	**19,020**	**19,333**	**19,020**	**0,513**	**90,340**

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

Środki operacyjne zostaną przeznaczone na sfinansowanie niezbędnej infrastruktury informatycznej, badań i konsultacji mających zapewnić skuteczne wdrażanie instrumentu.

Nie jest możliwe przedstawienie wyczerpującego wykazu produktów, jakie mają zostać zapewnione w wyniku interwencji finansowych, średnich kosztów tych produktów i ich liczby, co jest wymagane w niniejszej sekcji, gdyż jest to nowa inicjatywa i brak jest wcześniejszych danych statystycznych, na których można by się oprzeć. W ocenie skutków towarzyszącej wnioskowi dotyczącemu rozporządzenia oszacowano, że rocznie może mieć miejsce około 30 zgłoszonych przypadków koncentracji subsydiowanych, około 36 zgłoszonych przypadków subsydiowanych ofert w zamówieniach publicznych oraz 30–45 spraw z urzędu w innych sytuacjach rynkowych, w tym koncentracji i postępowań o udzielenie zamówienia publicznego poniżej progów powodujących obowiązek zgłoszenia.

Rozporządzenie ma na celu wyeliminowanie zakłóceń wywołanych przez subsydia zagraniczne poprzez:

1. Zidentyfikowanie najbardziej zakłócających subsydiów oraz

2. Rozwiązanie problemu zakłóceń wywoływanych przez subsydia zagraniczne.

Te dwa cele szczegółowe będą monitorowane przy pomocy czterech wskaźników monitorowania opisanych w pkt 1.4.4., którymi są:

a) roczna liczba spraw dotyczących domniemanych zakłócających subsydiów zagranicznych, którymi zajmował się organ nadzorczy;

b) udział spraw dotyczących subsydiów zagranicznych uznanych za zakłócające w całkowitej liczbie spraw;

c) udział spraw rozstrzygniętych dzięki testowi bilansującemu w całkowitej liczbie spraw;

d) opinia zainteresowanych stron na temat skutków nałożonych środków kompensacyjnych.

Ponadto skuteczność instrumentu będzie monitorowana i objęta sprawozdawczością w celu zapewnienia efektywności kosztowej zasobów wykorzystywanych na potrzeby wdrażania rozporządzenia i egzekwowania jego przepisów.

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

– ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**OGÓŁEM**
DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	--	3,040	9,260	15,480	17,570	17,570	17,570	80,490
Pozostałe wydatki administracyjne	--	0,050	0,150	0,150	0,150	0,150	0,150	0,800
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	**--**	**3,090**	**9,410**	**15,630**	**17,720**	**17,720**	**17,720**	**81,290**

Poza DZIAŁEM 7[60] of the multiannual financial framework								
Zasoby ludzkie	--	--	--	--	--	--	--	--
Pozostałe wydatki administracyjne	--	--	0,175	0,350	0,150	0,425	0,125	1,225
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	**--**	**--**	**0,175**	**0,350**	**0,150**	**0,425**	**0,125**	**1,225**

OGÓŁEM	--	**3,090**	**9,585**	**15,980**	**17,870**	**18,145**	**17,845**	**82,515**

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

60 Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

– ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.
•Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)									
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)			**20**	**50**	**80**	**80**	**80**	**80**	**80**
20 01 02 03 (w delegaturach)									
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)									
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)									
Inna linia budżetowa (określić)									
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)[61]									
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)				20	40	65	65	65	65
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)									
XX 01 xx **yy zz** [62]	- w centrali								
	- w delegaturach								
01 01 01 02 (CA, INT, SNE – pośrednie badania naukowe)									
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)									
Inna linia budżetowa (określić)									
OGÓŁEM			**20**	**70**	**120**	**145**	**145**	**145**	**145**

XX oznacza odpowiedni obszary polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Monitorowanie zgodności z nowym rozporządzeniem, prowadzenie odnośnych spraw, opracowywanie projektów decyzji, prowadzenie badań rynku.
Personel zewnętrzny	Monitorowanie zgodności z nowym rozporządzeniem, udzielanie pomocy urzędnikom i pracownikom zatrudnionym na czas określony w prowadzeniu odnośnych spraw, opracowywanie projektów decyzji, prowadzenie badań rynku. Obsługa zarządzania projektami informatycznymi, w tym portalu zgłoszeniowego

61 CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

62 W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA").

	i systemu zarządzania dokumentami. Zapewnienie wsparcia urzędniczego zespołom zajmującym się odnośnymi sprawami.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

– ☒ może zostać w pełni sfinansowany(a) poprzez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Inicjatywa może być w pełni sfinansowana poprzez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF). Wpływ finansowy na środki operacyjne zostanie w całości pokryty ze środków przewidzianych w WRF na lata 2021–2027 w ramach puli środków finansowych Programu na rzecz jednolitego rynku.

– ☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

– ☐ wymaga rewizji WRF.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

– ☒ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

– ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **N**[63]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

[63] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.

– ☒ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

  – ☐ wpływ na zasoby własne

  – ☒ wpływ na dochody inne

  – Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków ☐

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów Rozdział 42 – grzywny i kary	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy[64]						
		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł …								

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

Kwoty dochodu nie można oszacować z wyprzedzeniem, ponieważ dotyczy ona grzywien nakładanych na przedsiębiorstwa za niewypełnianie obowiązków określonych w rozporządzeniu.

[64] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.